

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I	<i>Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση</i>	
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 620/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης	1
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 621/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση	3
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 622/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 33η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1464/96	5
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 623/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93 περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2067/92 του Συμβουλίου σχετικά με τις ενέργειες προώθησης και εμπορίας όσον αφορά το δόξιο κρέας ποιότητας	6
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 624/97 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 1997, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1164/89 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναδη	8
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 625/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής για τα σκόρδα καταγωγής Κίνας	13
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 626/97 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών	14
*	Οδηγία 97/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Μαρτίου 1997, για έγκριση των προτύπων της Eurocontrol και τροποποίηση της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό και τη χρησιμοποίηση συμβατών τεχνικών προδιαγραφών για την προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού και συστημάτων διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας (!)	16

(!) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Επιτροπή

97/238/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 1996, σχετικά με ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρεία οπτικοακουστικής παραγωγής *Société française de Production* ⁽¹⁾ 19

97/239/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο Βέλγιο στο πλαίσιο του σχεδίου «*Maribel bis/ter*» ⁽¹⁾ 25

Διορθωτικά

- * Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1866/86 του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 για τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στά ύδατα της Βαλτικής Θάλασσας, των Lille και Store Baelt και του Øresund (ΕΕ αριθ. L 162 της 18. 6. 1986) 30
- * Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2250/95 του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995 για πέμπτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1866/86 για τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στά ύδατα της Βαλτικής Θάλασσας, των νήσων Belts και του Øresund (ΕΕ αριθ. L 230 της 27. 9. 1995) 30

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 620/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1422/95 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1995, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 2 και το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1422/95 προβλέπει ότι η τιμή cif κατά την εισαγωγή μελάσσας, αποκαλούμενη στο εξής «αντιπροσωπευτική τιμή», καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68 της Επιτροπής⁽⁴⁾: ότι η τιμή αυτή εννοείται ότι καθορίζεται για τον ποιοτικό τύπο που ορίζεται στο άρθρο 1 του προαναφερόμενου κανονισμού·

ότι η αντιπροσωπευτική τιμή της μελάσσας υπολογίζεται για ένα τόπο διέλευσης των κοινοτικών συνόρων, ο οποίος είναι το Άμστερνταμ· ότι η τιμή αυτή πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις πλέον ευνοϊκές δυνατότητες αγοράς στη διεθνή αγορά, οι οποίες διατυπώνονται βάσει των τιμών αυτής της αγοράς προσαρμοζόμενων σε συνάρτηση με τις ενδεχόμενες διαφορές ποιότητας σε σχέση με τον ποιοτικό τύπο· ότι ο ποιοτικός τύπος της μελάσσας καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68·

ότι, για τη διαπίστωση των πλέον ευνοϊκών δυνατοτήτων αγοράς στη διεθνή αγορά, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πληροφορίες σχετικά με τις προσφορές που έγιναν στη διεθνή αγορά, οι τιμές που διαπιστώθηκαν σε σημαντικές αγορές στις τρίτες χώρες και οι πράξεις πώλησης που συνήφθησαν στο πλαίσιο των διεθνών συναλλαγών, στοιχεία τα οποία η Επιτροπή πληροφορείται είτε μέσω των κρατών μελών είτε με τα δικά της μέσα· ότι, για τη διαπί-

σταση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68, μπορεί να βασιστεί κανείς σε ένα μέσο όρο πολλών τιμών, με την προϋπόθεση ότι αυτός ο μέσος όρος μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικός της πραγματικής τάσης της αγοράς·

ότι δεν λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες όταν το εμπόρευμα δεν είναι υγιές, ανόθευτο και σύμφωνο με τα συναλλακτικά ήθη ή όταν η τιμή που αναφέρεται στην προσφορά δεν αφορά παρά μόνο μία μικρή και μη αντιπροσωπευτική ποσότητα της αγοράς· ότι, επίσης, πρέπει να αποκλεισθούν οι τιμές προσφοράς που μπορούν να θεωρηθούν μη αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς·

ότι, για να ληφθούν συγκρίσιμα στοιχεία με τη μελάσσα του ποιοτικού τύπου, πρέπει οι τιμές, ανάλογα με την ποιότητα της προσφερόμενης μελάσσας, να αυξάνονται ή να μειώνονται σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της εφαρμογής του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68·

ότι μία αντιπροσωπευτική τιμή μπορεί να διατηρηθεί κατ'εξαιρεση αμετάβλητη κατά τη διάρκεια μιας περιορισμένης περιόδου, εφόσον η τιμή προσφοράς που αποτέλεσε βάση για τον προηγούμενο καθορισμό της αντιπροσωπευτικής τιμής δεν υπέπεσε στην αντίληψη της Επιτροπής και εφόσον οι διαθέσιμες τιμές προσφοράς, οι οποίες δεν φαίνεται να είναι αρκούντως αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς, θα οδηγούσαν σε απότομες και σημαντικές μεταβολές της αντιπροσωπευτικής τιμής·

ότι, εφόσον υπάρχει μία διαφορά μεταξύ της τιμής ενεργοποίησης για το εν λόγω προϊόν και της αντιπροσωπευτικής τιμής, πρέπει να καθοριστούν πρόσθετοι δασμοί κατά την εισαγωγή με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95· ότι, σε περίπτωση αναστολής των δασμών κατά την εισαγωγή, σε εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, πρέπει να καθορισθούν ιδιαίτερα ποσά γι' αυτούς τους δασμούς·

ότι η εφαρμογή αυτών των διατάξεων συνεπάγεται τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

(1) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 43.

(3) ΕΕ αριθ. L 141 της 24. 6. 1995, σ. 12.

(4) ΕΕ αριθ. L 145 της 27. 6. 1968, σ. 12.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αντιπροσωπευτικές τιμές και οι πρόσθετοι δασμοί που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Απριλίου 1997.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

Κωδικός ΣΟ	Ποσό της αντιπροσωπευτικής τιμής σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του πρόσθετου δασμού σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του δασμού που πρέπει να εφαρμόζεται λόγω της εισαγωγής σε περίπτωση αναστολής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,40	—	0,00
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,34	—	0,00

⁽¹⁾ Καθορισμός για τον ποιοτικό τύπο όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68, όπως τροποποιήθηκε.

⁽²⁾ Το ποσό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, αντικαθιστά το δασμό του κοινού τελωνειακού δασμολογίου που αφορά τα προϊόντα αυτά.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 621/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/96 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 589/97 της Επιτροπής ⁽³⁾.

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 589/97 στα στοιχεία για τα οποία έλαβε γνώση η Επιτροπή οδηγεί στην τροποποίηση των

επιστροφών κατά την εξαγωγή, οι οποίες ισχύουν σήμερα, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή, σε φυσική κατάσταση και όχι μετουσιωμένων, των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 589/97 είναι τροποποιημένες σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Απριλίου 1997.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 88 της 3. 4. 1997, σ. 13.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή
	— Ecu/100 kg —
1701 11 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4116
	— Ecu/100 kg —
1701 99 10 9100	41,16
1701 99 10 9910	40,73
1701 99 10 9950	40,73
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4116

⁽¹⁾ Το παρόν ποσό εφαρμόζεται στην ακατέργαστη ζάχαρη αποδόσεως 92%. Αν η απόδοση της εξαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης απέχει κατά 92%, το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17α παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.

⁽²⁾ Καθορισμός που αναστέλλεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2689/85 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 255 της 26. 9. 1985, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3251/85 (ΕΕ αριθ. L 309 της 21. 11. 1985, σ. 14).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 622/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 33η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1464/96

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1464/96 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1996, περί διαρκούς δημοπρασίας για τον καθορισμό των εισφορών ή/και των επιστροφών κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης⁽³⁾, την εξαγωγή της ζάχαρης αυτής:

ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1464/96, καθορίζεται ένα μέγιστο ποσό επιστροφής κατά την εξαγωγή, κατά περίπτωση, για την εν λόγω τμηματική δημοπρασία, αφού ληφθούν υπόψη, ιδίως, η κατάσταση και η προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς της ζάχαρης στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά·

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

ότι, μετά από εξέταση των προσφορών, πρέπει να θεσπισθούν για την 33η τμηματική δημοπρασία οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την 33η τμηματική δημοπρασία λευκής ζάχαρης, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1464/96, το ανώτατο ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή καθορίζεται σε 43,734 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 187 της 26. 7. 1996, σ. 42.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 623/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93 περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2067/92 του Συμβουλίου σχετικά με τις ενέργειες προώθησης και εμπορίας όσον αφορά το δόκειο κρέας ποιότητας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2067/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με τις ενέργειες προώθησης και εμπορίας του βοείου κρέατος ποιότητας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93 της Επιτροπής⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 487/97⁽³⁾, έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2067/92·

ότι, στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93, έχουν προβλεφθεί οι προθεσμίες για την υποβολή των αιτήσεων χρηματοδοτικής συμμετοχής στον αρμόδιο οργανισμό κάθε κράτους μέλους και για τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα σημαντικά χρηματοδοτικά μέσα που παραχωρήθηκαν το 1997 για την προώθηση του βοείου κρέατος ποιότητας, μεριμνώντας για ορθή διαχείριση, πρέπει να ανοίξουν νέες προθεσμίες για την υποβολή άλλων προγραμμάτων για το 1997·

ότι, στο άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93, προβλέπεται ότι ο προτείνων πρέπει να πραγματοποιήσει μελέτη αξιολόγησης με δικές του δαπάνες· ότι, μεριμνώντας για την εναρμόνιση με τους κανόνες εφαρμογής στους άλλους τομείς, πρέπει να προβλεφθεί η συγχρηματοδότηση της μελέτης αυτής από την Επιτροπή·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε και προκειμένου να ευνοηθεί η ανάπτυξη των ενεργειών προώθησης, πρέπει να καθοριστούν τα προϊόντα και οι πρόσθετες ποιότητες που μπορούν να καλυφθούν από τέτοιες ενέργειες καθώς και οι ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά την παραγωγή, την ποιότητα και το έλεγχο· ότι, ειδικότερα, πρέπει να περιοριστεί η εφαρμογή των μέτρων προώθησας στους κατόχους εκμεταλλεύσεων που θα τηρήσουν αυστηρότερους κανόνες όσον αφορά την καλή διαβίωση των μόσχων· ότι πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93·

ότι η επιτροπή διαχείρισης βοείου κρέατος δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1318/93 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερη φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις:

— για το 1997, οι νέες αιτήσεις μπορούν να υποβληθούν το αργότερο στις 15 Μαΐου 1997,

— για το 1998, οι αιτήσεις μπορούν να υποβληθούν το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 1997.»

2. Το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) να πραγματοποιήσει, από ανεξάρτητο οργανισμό εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, μελέτη αξιολόγησης των πραγματοποιηθεισών ενεργειών· η χρηματοδότηση της αξιολόγησης αυτής εξασφαλίζεται με τους ίδιους όρους όπως και το σύνολο των προγραμματισθεισών ενεργειών»·

3. Το παράρτημα Ι τροποποιείται ως εξής:

α) Στον τίτλο «Εκτροφή»:

— το σημείο «Προέλευση» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εκτός από τους μόσχους που προορίζονται για σφαγή, φυλές άλλες από εκείνες που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3886/92 της Επιτροπής, και οι πρώτες διασταυρώσεις με μία από τις φυλές αυτές»,

— το σημείο «Διαβίωση» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφαρμογή για τους μόσχους που προορίζονται για σφαγή των εθνικών διεθνών και κοινοτικών κανόνων. Εντούτοις, όλες οι εκμεταλλεύσεις τις οποίες αφορούν προγράμματα που θα υποβληθούν από το 1999 υποχρεούνται να τηρήσουν το σύνολο των προδιαγραφών που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου (*), εκτός από τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 57.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 132 της 29. 5. 1993, σ. 83.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 76 της 18. 3. 1997, σ. 1.

(*) ΕΕ αριθ. L 340 της 11. 12. 1991, σ. 28.»

6) Στον τίτλο «Σφαγή»:

— το σημείο «Είδη σφαγίων» συμπληρώνεται με την ακόλουθη νέα περίπτωση:

«— Μόσχοι που προορίζονται για σφαγή που έχουν βάρος σφαγίου το οποίο, με το σύνολο των οργάνων που περιέχονται στη θωρακική και κοιλιακή κοιλότητα δεν υπερβαίνει τα 140 χιλιόγραμμα.»

— το σημείο «Ταξινόμηση» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Διάπλαση: SEUR, εκτός από τα σφάγια μόσχων που προορίζονται για σφαγή.

Πάχυνση: — νεαρά βοοειδή 2 και 3,

— θηλυκά και ευνουχισμένα 2, 3 και 4 L (ή 4-).»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 624/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Απριλίου 1997

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1164/89 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1308/70 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1970, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για το λινό και την κάνναβη⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 154/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 και τα άρθρα 6 και 6α,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1164/89 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/96⁽⁶⁾, προβλέπει ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά το καθεστώς ενίσχυσης για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 προβλέπει, ως όρους για τη χορήγηση της ενίσχυσης τη σύναψη σύμβασης μεταξύ του παραγωγού και του πρώτου μεταποιητή, εκτός από ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, την ανάληψη δέσμευσης μεταποίησης και την έγκριση των πρώτων μεταποιητών· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να διευκρινιστούν οι λεπτομέρειες που αφορούν την κάλυψη δέσμευσης, καθώς και να οριστούν οι όροι χορήγησης των εγκρίσεων· ότι οι λεπτομέρειες ελέγχου της εκτέλεσης των συμβάσεων και της τήρησης των δεσμεύσεων μεταποίησης και των όρων έγκρισης πρέπει να ορίζονται, και να προβλεφθούν διαδικασίες για τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών· ότι, στην περίπτωση που οι όροι έγκρισης δεν τηρούνται πλέον ή διαπιστώνονται παρατυπίες, είναι ενδεδειγμένο να προβλεφθεί η ανάκληση της έγκρισης:

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πληρωμή της ενίσχυσης το ταχύτερο δυνατό, πρέπει να προβλεφθεί η σύσταση εγγύησης από το μεταποιητή, που εξασφαλίζει την πραγματική μεταποίηση του λιναριού υπό μορφή αχύρου εντός εύλογης προθεσμίας· ότι, για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του τομέα της πρώτης μεταποίησης, μπορεί να προβλεφθεί ότι η ενίσχυση θα καταβάλλεται χωρίς σύσταση εγγύησης, υπό τον όρο ότι έχουν παρασχεθεί εκ των προτέρων τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μεταποίηση· ότι οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.

2220/85 της Επιτροπής⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3403/93⁽⁸⁾, θα πρέπει να εφαρμόζεται στο σύστημα των εγγυήσεων·

ότι η πληρωμή των τριών τετάρτων της ενίσχυσης στον πρώτο μεταποιητή μπορεί να πραγματοποιηθεί, κατ' επιλογή του κράτους μέλους, σύμφωνα με καθεστώς πιστοποιητικών ή με καθεστώς καταχωρουμένων συμβάσεων· ότι πρέπει να προσαρμοστούν τα καθεστώτα αυτά προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι νέοι όροι χορήγησης της ενίσχυσης:

ότι η πείρα που έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του καθεστώτος κατά τα τελευταία έτη απέδειξε την ανάγκη προσαρμογής ορισμένων λεπτομερειών, προκειμένου να προληφθεί η δυνατότητα κατάχρησης· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει κυρίως να καταργηθεί για την περίοδο 1998/99 η χορήγηση της ενίσχυσης στο λινάρι που παράγεται από σπόρους προς σπορά ποικιλιών, που βρίσκονται υπό εξέταση από τις εθνικές αρχές και δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των ποικιλιών λιναριού που προορίζονται κυρίως για την παραγωγή ινών, καθώς και να συμπληρωθούν οι ενδείξεις που πρέπει να εμφανίζονται στη δήλωση των σπειρομένων εκτάσεων και στην αίτηση ενίσχυσης:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 προβλέπει ότι μπορούν να θεσπιστούν μεταβατικά μέτρα για την πρώτη περίοδο εφαρμογής των διατάξεων που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 154/97· ότι, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που απαιτείται για τη θέση σε εφαρμογή από τα κράτη μέλη του συστήματος έγκρισης, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η προσωρινή έγκριση των μεταποιητών και των παραγωγών για την περίοδο 1997/98· ότι πρέπει, επίσης, να ληφθούν υπόψη οι ειδικές περιπτώσεις παραγωγών που είχαν τη δυνατότητα να αναθέσουν τη μεταποίηση του λιναριού παραγωγής τους σε άχυρο σε μία τρίτη χώρα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης λίνου και κάνναβης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1164/89 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ενίσχυση χορηγείται για το λινάρι που παράγεται από σπόρους προς σπορά των ποικιλιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Α.»

(¹) ΕΕ αριθ. L 146 της 4. 7. 1970, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.

(³) ΕΕ αριθ. L 72 της 26. 3. 1971, σ. 2.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 27 της 30. 1. 1997, σ. 1.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 121 της 29. 4. 1989, σ. 4.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 6.

(⁷) ΕΕ αριθ. L 205 της 3. 8. 1985, σ. 5.

(⁸) ΕΕ αριθ. L 310 της 14. 12. 1993, σ. 4.

2. Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

- α) στο στοιχείο α), το εδάφιο που αρχίζει με τους όρους «Η αξιολόγηση . . .» και τελειώνει με τους όρους «. . . 20 εκατοστά για την κάνναβη», αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση συγκομιδής με θερισμό, η ράβδος κοπής πρέπει να βρίσκεται σε ένα μέγιστο ύψος δέκα εκατοστών από το έδαφος για το λινάρι και είκοσι εκατοστών για την κάνναβη.»

- β) προστίθεται το ακόλουθο νέο στοιχείο γ):

«γ) που έχουν αποτελέσει, στην περίπτωση του λιναριού, αντικείμενο σύμβασης ή/και δέσμευσης μεταποίησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.»

3. Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

- α) απαλείφεται η παράγραφος 2·

- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η δήλωση περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του δηλούντος, καθώς, ενδεχομένως, τα στοιχεία αναγνώρισής του στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου,
- το βοτανικό είδος, καθώς και την σπειρόμενη ποικιλία,
- την έκταση που έχει σπαρθεί σε εκτάρια και άρια,
- την έκταση που έχει δλαστήσει σε εκτάρια και άρια,
- την ποσότητα των σπόρων που έχουν χρησιμοποιηθεί σε χιλιόγραμμα ανά εκτάριο,
- την αναφορά των σπειρομένων εκτάσεων στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, ή ελλείψει αυτής την κτηματολογική τους αναφορά ή μια ένδειξη η οποία αναγνωρίζεται ως ισοδύναμη με τον επιφορτισμένο με τον έλεγχο των εκτάσεων οργανισμό,
- την ημερομηνία σποράς.

Εφόσον έχουν συναφθεί συμβάσεις καλλιέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 3α στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, πρέπει να επισυνάπτεται αντίγραφο στη δήλωση.»

4. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα νέα άρθρα 5α και 5β:

«Άρθρο 5α

1. Οι πρώτοι μεταποιητές οι οποίοι έχουν την πρόθεση να συνάψουν συμβάσεις με τους παραγωγούς κλωστικού λιναριού, πρέπει να απευθύνουν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, όπου θα μεταποιηθεί το λινάρι, αίτηση έγκρισης η οποία περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του πρώτου μεταποιητή·
- β) τα διάφορα προϊόντα που προκύπτουν από τη μεταποίηση του λιναριού υπό μορφή αχύρου με πλήρη περιγραφή. Τα προϊόντα αυτά πρέπει να προκύπτουν από τη διαδικασία διαχωρισμού της ίνας και

των ξυλωδών τμημάτων του στελέχους. Αν το στέλεχος υπόκειται σε διαδικασία η οποία καθιστά αναγκαία μία επιπλέον επεξεργασία προκειμένου να επιτευχθεί το εν λόγω αποτέλεσμα, η διαδικασία αυτή δεν θεωρείται ως μεταποίηση κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού·

- γ) εφόσον διαφέρουν από τη διεύθυνση που αναφέρεται στο στοιχείο α), τη διεύθυνση του τόπου (ή των τόπων) όπου θα μεταποιηθεί το λινάρι υπό μορφή αχύρου·

- δ) τη μέγιστη έκταση, η παραγωγή της οποίας μπορεί να μεταποιηθεί ετησίως από τον εξοπλισμό μεταποίησης, υπό κανονικές συνθήκες απόδοσης·

- ε) την περιγραφή του τύπου και των χαρακτηριστικών του υλικού μεταποίησης διευκρινίζοντας κυρίως τη μέγιστη ποσότητα λιναριού που πρέπει να τύχει μεταποίησης (σε τόνους/ώρα και σε τόνους/έτος).

Στην περίπτωση που οι εγκαταστάσεις περιλαμβάνουν περισσότερα μηχανήματα μεταποίησης του λιναριού υπό μορφή αχύρου, η μέγιστη ποσότητα πρέπει να καθοριστεί για κάθε μηχανήμα·

- στ) το βάρος σε χιλιόγραμμα του λιναριού υπό μορφή αχύρου που είναι αναγκαία για να παραχθεί ένα χιλιόγραμμο από κάθε ένα από τα προϊόντα που αναφέρονται στο στοιχείο β)· η ένδειξη αυτή μπορεί να δοθεί υπό μορφή ενός μεγίστου και ενός ελαχίστου ορίου, συνοδευόμενα από έναν ενδεικτικό μέσο όρο·

- ζ) τη δυναμικότητα αποθεματοποίησης του αχύρου και των μεταποιημένων προϊόντων·

- η) ένα σχέδιο των εγκαταστάσεων αποθεματοποίησης του αχύρου, μεταποίησης και αποθεματοποίησης των μεταποιημένων προϊόντων.

Η αίτηση συνοδεύεται από την ανάληψη δέσμευσης να τηρείται λογιστική αποθήκης σύμφωνα με την παράγραφο 4 και να υπόκειται σε κάθε έλεγχο που προβλέπεται στο πλαίσιο της εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης.

2. Η έγκριση μπορεί να χορηγηθεί μόνο μετά από επιτόπιο έλεγχο, και, μόνον εφόσον προκύπτει από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και από τις διαπιστώσεις που πραγματοποιούνται κατά τον έλεγχο ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις είναι κατάλληλες για την κατ' έτος μεταποίηση του λιναριού υπό μορφή αχύρου που συγκομίζεται στην μέγιστη έκταση, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ, προκειμένου να ληφθούν τα προϊόντα που περιγράφονται στο στοιχείο β) της εν λόγω παραγράφου.

Η αρμόδια αρχή παρέχει έναν αριθμό έγκρισης στον πρώτο μεταποιητή.

Στην περίπτωση που αλλάζουν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην αίτηση έγκρισης, ο πρώτος μεταποιητής τις κοινοποιεί αμέσως στην αρμόδια εθνική αρχή.

3. Η διαδικασία έγκρισης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών·

- α) στους παραγωγούς κατά την έννοια του άρθρου 3α στοιχείο α) ή στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, που αναλαμβάνουν να μεταποιήσουν οι ίδιοι το λινάρι υπό μορφή αχύρου·

β) στους πρώτους μεταποιητές που μεταποιούν το λινάρι για το λογαριασμό ενός παραγωγού κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο β) ή δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.

4. Οι πρώτοι μεταποιητές και οι εγκεκριμένοι παραγωγοί πρέπει να τηρούν λογιστική αποθήκης, στην οποία να εμφανίζονται:

- α) οι ποσότητες όλων των αγορασθεισών πρώτων υλών, κατανεμημένες κατά προμηθευτή (ή εισοδοί στους χώρους μεταποίησης στην περίπτωση παραγωγού που αναλαμβάνει τη δέσμευση να μεταποιήσει ο ίδιος) καθώς και τα αποθέματα·
 - β) οι ποσότητες των μεταποιημένων πρώτων υλών, καθώς και οι ποσότητες και οι τύποι των τελικών προϊόντων που λαμβάνονται, με αναφορά στον κατάλογο των προϊόντων, η οποία περιέχεται στην αίτηση έγκρισης, οι ποσότητες και οι τύποι παραπροϊόντων και υποπροϊόντων, καθώς και τα αποθέματα·
 - γ) οι απώλειες που οφείλονται στη μεταποίηση·
 - δ) οι ποσότητες που καταστρέφονται, καθώς και η αιτιολόγηση μιας τέτοιας πράξης·
 - ε) οι ποσότητες και οι τύποι προϊόντων που έχουν πωληθεί ή εκχωρηθεί από το μεταποιητή, κατανεμημένες κατά αγοραστή/μετέπειτα μεταποιητή·
- στ) το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση των αγοραστών/μετέπειτα μεταποιητών.

Άρθρο 5β

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, η δέσμευση μεταποίησης πρέπει να αναλαμβάνεται από τον πρώτο μεταποιητή για κάθε σύμβαση και να επισυνάπτεται σ' αυτή. Πρέπει να περιλαμβάνει ένδειξη σύμφωνα με την οποία ο πρώτος μεταποιητής αναλαμβάνει τη δέσμευση να μεταποιήσει το λινάρι υπό μορφή αχύρου που προέρχεται από τις εκτάσεις που αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να προβλέψει ότι μία συνολική δέσμευση μεταποίησης αναλαμβάνεται για το σύνολο των συμβάσεων και της διαβιβάζεται απευθείας, με αντίγραφο προς κάθε παραγωγό.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) του εν λόγω κανονισμού, η δέσμευση μεταποίησης πρέπει να αναλαμβάνεται από τον παραγωγό και να περιέχει μνεία ότι ο παραγωγός αναλαμβάνει τη δέσμευση να μεταποιήσει το λινάρι υπό μορφή αχύρου που προέρχεται από τις εκτάσεις, για τις οποίες ζητά την ενίσχυση.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία β) και δ) του εν λόγω κανονισμού, η δέσμευση μεταποίησης πρέπει να αναλαμβάνεται από τον παραγωγό και να περιέχει μνεία ότι ο παραγωγός αναλαμβάνει να αναθέσει την μεταποίηση, για λογαριασμό του, του λιναριού υπό μορφή αχύρου που προέρχεται από τις εκτάσεις για τις οποίες ζητά την ενίσχυση.

Η δέσμευση μεταποίησης πρέπει να περιλαμβάνει τον αριθμό έγκρισης.»

5. Στο άρθρο 6, παρεμβάλλονται οι ακόλουθες νέες παράγραφοι 1α και 1β μετά την παράγραφο 1:

«1α. Ο έλεγχος της εκτέλεσης των συμβάσεων και της τήρησης των δεσμεύσεων μεταποίησης και των όρων έγκρισης, που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να ελέγχεται βάσει μιας δεδομένης περιόδου, ένας αριθμός επιχειρήσεων τουλάχιστον ίσος με το ήμισυ του αριθμού των πρώτων μεταποιητών ή παραγωγών κατά την έννοια του άρθρου 3α του εν λόγω κανονισμού, οι οποίοι έχουν εγκριθεί σε ένα κράτος μέλος, και το ανώτατο χρονικό διάστημα μεταξύ δύο ελέγχων μιας ίδιας επιχείρησης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη.

Ο έλεγχος αυτός περιλαμβάνει φυσικούς ελέγχους και εξέταση της λογιστικής αποθήκης και της οικονομικής λογιστικής και όλων των εμπορικών εγγράφων (τιμολογίων, δελτίων παράδοσης κ.λπ.) που είναι χρήσιμα για τον έλεγχο.

1β. Οι έλεγχοι πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους όσον αφορά έναν πρώτο μεταποιητή κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1α πρέπει να αφορούν τις εργασίες μεταποίησης του λιναριού που παράγεται στο σύνολο της Κοινότητας.

Όταν οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους διαπιστώσουν ανωμαλίες που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις επί των καταβαλλομένων ενισχύσεων ή των ενισχύσεων που πρόκειται να καταβληθούν από ένα άλλο κράτος μέλος, πληροφορούν αμελλητί τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους μπορούν να απευθύνουν στις αρμόδιες αρχές ενός άλλου κράτους μέλους αιτήσεις ελέγχου που αφορούν τις εργασίες μεταποίησης του λιναριού σε άχυρο που παράγεται στο κράτος μέλος που υποβάλλει την αίτηση και μεταποιείται στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Στην περίπτωση αυτή το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει να πραγματοποιήσει τον έλεγχο εντός προθεσμίας δύο μηνών μετά τη λήψη της αίτησης, και να ανακοινώσει αμέσως τις διαπιστώσεις που πραγματοποίησε στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που υποβάλλει την αίτηση.»

6. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Εάν ο έλεγχος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 αποδείξει ότι η έκταση που έχει δηλωθεί είναι:

- α) μικρότερη από εκείνη που διαπιστώθηκε κατά τον έλεγχο, λαμβάνεται υπόψη η διαπιστωθείσα έκταση·
- β) μεγαλύτερη από εκείνη που διαπιστώθηκε κατά τον έλεγχο, με την επιφύλαξη ενδεχομένων κυρώσεων που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία, η έκταση που λαμβάνεται υπόψη είναι εκείνη που διαπιστώθηκε μειωμένη κατά τη διαφορά μεταξύ της έκτασης που δηλώθηκε αρχικά και εκείνης που διαπιστώθηκε, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η διαφορά θεωρείται δικαιολογημένη από το συγκεκριμένο κράτος μέλος· στην περίπτωση αυτή, λαμβάνεται υπόψη η διαπιστωθείσα έκταση·

2. Αν από τον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 προκύψει ότι οι όροι έγκρισης που αναφέρονται στο άρθρο 5α του παρόντος κανονισμού δεν τηρούνται πλέον, ανακαλείται η έγκριση από την έναρξη της περιόδου, η οποία αρχίζει μετά την ημερομηνία του ελέγχου και ο πρώτος μεταποιητής ή ο παραγωγός, η έγκριση του οποίου έχει ανακληθεί δεν μπορεί να τύχει νέας έγκρισης πριν από την δεύτερη περίοδο, η οποία αρχίζει μετά την ημερομηνία ελέγχου.

Αν οι αποδείξεις μεταποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 12α του παρόντος κανονισμού δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα, η έγκριση ανακαλείται από την έναρξη της περιόδου, η οποία αρχίζει μετά την ημερομηνία του ελέγχου για μία ή δύο περιόδους εμπορίας, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παρατυπίας.

Το κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην επιβάλει την εν λόγω ανάκληση στην περίπτωση που αποδεικνύεται ότι η παρατυπία δεν διεπράχθη σκοπίμως ή λόγω βαρειάς αμέλειας και δεν είναι ήσσονος σημασίας σε σχέση με το σύνολο των εργασιών του πρώτου μεταποιητή ή του παραγωγού.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβαν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

7. Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2 προστίθενται μετά τη δεύτερη περίπτωση οι τρεις ακόλουθες περιπτώσεις:

- «— την ημερομηνία συγκομιδής,
- την ημερομηνία συλλογής,
- την συγκομιζόμενη/συλλεγόμενη ποσότητα αχύρου.»

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Στην αίτηση ενίσχυσης πρέπει να επισυνάπτεται αντίγραφο των συμβάσεων ή/και των δεσμεύσεων μεταποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.»

8. Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Στην περίπτωση που ο παραγωγός μεταποιεί ή αναθέτει τη μεταποίηση, για λογαριασμό του, του λιναριού υπό μορφή αχύρου, το πιστοποιητικό φυλάσσεται από τον παραγωγό.

Στην περίπτωση που ο παραγωγός έχει συνάψει με εγκεκριμένο πρώτο μεταποιητή τη σύμβαση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, το πιστοποιητικό επιδίδεται στον πρώτο μεταποιητή.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 6, 7 και 12α, τα τρία τέταρτα της ενίσχυσης καταβάλλονται στον ενδιαφερόμενο, αφού προσκομίσει το πιστοποιητικό αυτό δεόντως συμπληρωμένο. Το πιστοποιητικό πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο την ημερομηνία λήξης της περιόδου.»

β) στην παράγραφο 3:

— η πρώτη περίπτωση συμπληρώνεται με τους ακόλουθους όρους:

«καθώς και, ενδεχομένως, τα στοιχεία αναγνώρισης του στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, ή ελλείπει αυτών, μία άλλη αρίθμηση που παρέχεται από την αρμόδια αρχή,»

— η τέταρτη περίπτωση συμπληρώνεται από τους ακόλουθους όρους:

«καθώς και τον αριθμό έγκρισής του.»

9. Τα άρθρα 11 και 12 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Αν το κράτος μέλος κάνει χρήση του συστήματος καταχωρημένης σύμβασης που προβλέπεται στο άρθρο 9, τα τρία τέταρτα της ενίσχυσης καταβάλλονται στον πρώτο μεταποιητή.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 6, 7 και 12α.

Άρθρο 12

Το κράτος μέλος καταβάλλει το ποσό της ενίσχυσης για το λινάρι και την κάνναβη πριν από τις 16 Οκτωβρίου που έπεται του τέλους της περιόδου.

Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου γίνεται εφαρμογή του άρθρου 12α παράγραφος 4, η εν λόγω ημερομηνία λήξης εφαρμόζεται μόνο στο ένα τέταρτο της ενίσχυσης που πρέπει να καταβληθεί στον παραγωγό, ο οποίος συνήψε σύμβαση, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.»

10. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο 12α:

«Άρθρο 12α

1. Ο πρώτος μεταποιητής του κλωστικού λιναριού καταθέτει, εκτός της περίπτωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ενίσχυσης, εγγύηση ίση προς τα τρία τέταρτα της ενίσχυσης, προσαυξημένα κατά 10 %, πριν από την πληρωμή τους.

2. Ο παραγωγός κατά την έννοια του άρθρου 3α στοιχείο α) ή β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, ο οποίος αναλαμβάνει τη δέσμευση να μεταποιήσει ή να αναθέσει τη μεταποίηση, για λογαριασμό του, του λιναριού υπό μορφή αχύρου καταθέτει, πλην της περίπτωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, προς την οποία απευθύνεται η αίτηση ενίσχυσης, εγγύηση ίση με το συνολικό ποσό της ενίσχυσης, προσαυξημένο κατά 10 %, πριν από την πληρωμή της.

3. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 εφαρμόζεται στις εγγυήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Η κύρια απαίτηση κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού είναι η πραγματική μεταποίηση όλων των ποσοτήτων λιναριού υπό μορφή αχύρου που προέρχεται από τις εκτάσεις που αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων ή δεσμεύσεων μεταποίησης (ή μιας ισοδύναμης ποσότητας).

Η δευτερεύουσα απαίτηση κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού συνίσταται στο να τηρηθεί η κύρια απαίτηση εντός μέγιστης προθεσμίας δώδεκα μηνών μετά τη λήξη της περιόδου.

Η κύρια απαίτηση θεωρείται ότι έχει τηρηθεί κατ' αναλογία των ποσοτήτων λιναριού, υπό τη μορφή αχύρου, για τις οποίες έχουν παρασχεθεί οι αποδείξεις μεταποίησης εντός προθεσμίας 18 μηνών μετά τη λήξη της περιόδου σε σχέση προς τις συνολικές ποσότητες που προέρχονται από τις εκτάσεις, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων ή δεσμεύσεων μεταποίησης.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον κατάλογο των δικαιολογητικών που αποτελούν την εν λόγω απόδειξη. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τους μηνιαίους συγκεντρωτικούς πίνακες της λογιστικής αποθήκης και αντίγραφα των τιμολογίων πώλησης των προϊόντων που προκύπτουν από την πρώτη μεταποίηση, για ολόκληρη τη σχετική περίοδο.

4. Μετά από αίτηση του πρώτου μεταποιητή ή του παραγωγού που αναφέρεται στην παράγραφο 2, και με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής, μπορεί να πραγματοποιηθεί η πληρωμή της ενίσχυσης, χωρίς σύσταση εγγύησης, υπό τον όρο ότι έχουν προηγουμένως παρασχεθεί οι αποδείξεις της τήρησης της κύριας απαίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 εντός μέγιστης προθεσμίας δώδεκα μηνών μετά τη λήξη της περιόδου.

Η πληρωμή αυτή πραγματοποιείται κατ' αναλογία των ποσοτήτων λιναριού υπό μορφή αχύρου, για τις οποίες έχουν παρασχεθεί αποδείξεις μεταποίησης εντός προθεσμίας 18 μηνών μετά τη λήξη της περιόδου σε σχέση προς τις συνολικές ποσότητες, οι οποίες προέρχονται από τις εκτάσεις που αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων ή δεσμεύσεων μεταποίησης. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να καθορίσει ένα ελάχιστο ποσό των πληρωμών.

Σε περίπτωση που δεν έχει τηρηθεί η προθεσμία για την εκπλήρωση της κύριας απαίτησης ή σε περίπτωση που οι αποδείξεις της τήρησης της κύριας απαίτησης δεν έχουν παρασχεθεί εντός της καθορισθείσας προθεσμίας, το ποσό της ενίσχυσης που θα έπρεπε να καταβληθεί μειώνεται κατά ποσοστό ίσιο με αυτό του τμήματος της εγγύησης που θα κατέπιπτε σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 3.

5. Στην περίπτωση που εξαιρετικές κλιματικές συνθήκες θα είχαν ως συνέπεια να καταστεί ένα μέρος των ποσοτήτων λιναριού υπό μορφή αχύρου, που προέρ-

χονται από τις εκτάσεις, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων ή δεσμεύσεων μεταποίησης, ακατάλληλο για μεταποίηση, η αρμόδια αρχή αποδεσμεύει την εγγύηση, ή καταβάλλει την ενίσχυση σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 4, για τις σχετικές ποσότητες, μετά από επιτόπου έλεγχο, εκτός αν η αλλοίωση της κατάστασης του λιναριού οφείλεται στον παραγωγό ή στον πρώτο μεταποιητή.»

11. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο 17α:

«*Άρθρο 17α*

1. Τα μεταβατικά μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται για την περίοδο 1997/98.

2. Οι πρώτοι μεταποιητές λογίζονται εγκεκριμένοι, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, εφόσον έχουν συνάψει συμβάσεις ή/και αναλάβει δεσμεύσεις μεταποίησης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.

Οι παραγωγοί λογίζονται εγκεκριμένοι εφόσον έχουν αναλάβει δεσμεύσεις μεταποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71.

Ωστόσο, το άρθρο 5α παράγραφος 4 εφαρμόζεται στους πρώτους μεταποιητές και στους παραγωγούς από την περίοδο 1997/98.

3. Στην περίπτωση που οι παραγωγοί, σύμφωνα με τις τοπικές πρακτικές που υφίστανται τουλάχιστον από την περίοδο 1996/97 αναθέτουν τη μεταποίηση του αχύρου λιναριού, για λογαριασμό τους, σε εγκαταστάσεις ευρισκόμενες στο έδαφος μιας τρίτης χώρας, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις σχετικά με τις εγκρίσεις, αλλά η αρμόδια αρχή πρέπει να εξασφαλίσει μέσω επιτόπου ελέγχου ότι οι ποσότητες μεταποιημένων προϊόντων, οι οποίες επανεισάγονται στο κράτος μέλος αντιστοιχούν στις ποσότητες αχύρου που συγκομίστηκαν και παραδόθηκαν. Στην περίπτωση αυτή, η ενίσχυση καταβάλλεται εξ ολοκλήρου στον παραγωγό, μετά από την εκτέλεση του εν λόγω ελέγχου.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την περίοδο 1997/98. Ωστόσο, το άρθρο 1 σημείο 1 εφαρμόζεται μόνον από την περίοδο 1998/99.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 625/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής για τα σκόρδα καταγωγής Κίνας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 885/96 της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 1996, για μέτρο διασφαλίσεως που εφαρμόζεται στις εισαγωγές σκόρδων που κατάγονται από την Κίνα⁽²⁾ και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1662/94⁽⁴⁾, για να τεθούν τα σκόρδα που εισάγονται από τρίτες χώρες σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής

ότι το άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 885/96 περιόρισε, για τα σκόρδα καταγωγής Κίνας και για τις αιτήσεις που υποβάλλονται από την 1η Ιουνίου 1996 έως τις 31 Μαΐου 1997, την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής σε μία μέγιστη μηνιαία ποσότητα:

ότι, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού και των πιστοποιητικών εισαγωγής που έχουν ήδη εκδοθεί, οι ποσότητες για τις οποίες υποβλήθηκε αίτηση στις 4 Απρι-

λίου 1997 υπερβαίνουν τη μέγιστη μηνιαία ποσότητα η οποία αναφέρεται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού για τον Απρίλιο 1997· ότι πρέπει, επομένως, να προσδιορισθεί, κατά πόσο είναι δυνατόν να εκδίδονται πιστοποιητικά εισαγωγής γι' αυτές τις αιτήσεις· ότι πρέπει να απορριφθεί, επομένως, η έκδοση πιστοποιητικών για τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν μετά τις 4 Απριλίου 1997 και πριν τις 5 Μαΐου 1997,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής για τα οποία υποβλήθηκε αίτηση θάσει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93 στις 4 Απριλίου 1997, για σκόρδα που ανήκουν στον κωδικό ΣΟ 0703 20 00 καταγωγής Κίνας, εκδίδονται μέχρι ανωτέρου ορίου 0,24855 % της αιτούμενης ποσότητας, αφού ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που έλαβε η Επιτροπή στις 9 Απριλίου 1997.

Για τα ανωτέρω προϊόντα, απορρίπτονται οι αιτήσεις για πιστοποιητικά εισαγωγής που υποβλήθηκαν μετά τις 4 Απριλίου 1997 και πριν τις 5 Μαΐου 1997.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Απριλίου 1997.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 297 της 21. 11. 1996, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 119 της 16. 5. 1996, σ. 12.

(3) ΕΕ αριθ. L 170 της 13. 7. 1993, σ. 10.

(4) ΕΕ αριθ. L 176 της 9. 7. 1994, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 626/97 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Απριλίου 1997

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2375/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Απριλίου 1997.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

(2) ΕΕ αριθ. L 325 της 14. 12. 1996, σ. 5.

(3) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 1997, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 20	052	93,6
	204	62,6
	212	116,5
	624	128,7
	999	100,3
0709 90 75	052	132,1
	204	62,0
	999	97,1
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	64,3
	204	43,7
	212	61,0
	220	36,8
	400	37,1
	448	26,8
	600	45,3
	624	50,3
	625	39,8
	999	45,0
0805 30 20	600	63,8
	999	63,8
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	50,6
	388	98,6
	400	91,5
	404	98,5
	508	71,7
	512	69,4
	524	74,8
	528	67,6
	804	102,5
	999	80,6
0808 20 37	388	70,0
	512	59,4
	528	74,9
	999	68,1

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/96 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 14 της 19. 1. 1996, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΟΔΗΓΙΑ 97/15/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Μαρτίου 1997

για έγκριση των προτύπων της Eurocontrol και τροποποίηση της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό και τη χρησιμοποίηση συμβατών τεχνικών προδιαγραφών για την προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού και συστημάτων διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την οδηγία 93/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1993, σχετικά με τον καθορισμό και τη χρησιμοποίηση συμβατών τεχνικών προδιαγραφών για την προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού και συστημάτων διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 3 και το άρθρο 5 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ, η Επιτροπή πρέπει να αναγνωρίσει και να εγκρίνει τα πρότυπα Eurocontrol·

ότι, στο παράρτημα I της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ, περιλαμβάνεται ενδεικτικός κατάλογος προτύπων Eurocontrol και ότι ο κατάλογος αυτός πρέπει να είναι όσον το δυνατόν πληρέστερος·

ότι, στο παράρτημα II της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ, ορίζονται οι αναθέτουσες αρχές που είναι υπεύθυνες για την αγορά εξοπλισμού αεροναυτιλίας και ότι ο κατάλογος αυτός πρέπει να ενημερώνεται·

ότι, με αφετηρία το δεδομένο ότι ο Eurocontrol ενέκρινε δύο πρότυπα, θα πρέπει τα πρότυπα αυτά να αποκτήσουν υποχρεωτικό χαρακτήρα· ότι θα πρέπει, επίσης, ο ενδεικτικός κατάλογος του παραρτήματος I να τροποποιηθεί συνεπεία της καθιέρωσης του προγράμματος EATCHIP από τον Eurocontrol·

ότι είναι αναγκαία η τροποποίηση του παραρτήματος II για να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη και, επιπλέον, για να συμπεριληφθούν οι αναθέτουσες αρχές των νέων κρατών μελών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συγκροτηθεί βάσει της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα υποχρεωτικά στοιχεία των προδιαγραφών Eurocontrol που περιλαμβάνονται στα παρακάτω έγγραφα προτύπων του Eurocontrol εγκρίνονται στο βαθμό που είναι απαραίτητα για να τεθεί σε εφαρμογή ολοκληρωμένο ευρωπαϊκό σύστημα διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας:

— το πρότυπο Eurocontrol για την απευθείας ανταλλαγή δεδομένων (OLDI), πρώτη έκδοση (κωδικός εγγραφού Eurocontrol 001-92),

— το πρότυπο Eurocontrol για την παρουσίαση των ανταλλάσσόμενων δεδομένων των υπηρεσιών διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας (ADEXP), (κωδικός εγγραφού Eurocontrol 002-93).

Άρθρο 2

Το παράρτημα I της οδηγίας 93/65/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Το παράρτημα II της οδηγίας τροποποιείται ως εξής:

I. Οι αναθέτουσες αρχές του Eurocontrol στο Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Δανία, την Ελλάδα, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία, την Ιταλία και την Πορτογαλία τροποποιούνται ως εξής:

EUROCONTROL

Rue de la Fusée 96
B-1130 Bruxelles

Βέλγιο

Régie des Voies Aériennes (RVA/RLW)
Centre Communication Nord (CCN)
rue du Progrès, 80 Bte 2
B-1030 Bruxelles

Γαλλία

Ministre chargé de l'aviation civile
Direction générale de l'aviation civile
48, rue Camille-Desmoulins
F-92452 Issy les Moulineaux Cedex

και, στον τομέα των αρμοδιοτήτων του:

Aéroports de Paris
291, Boulevard Raspail
F-75675 Paris Cedex 14

Δανία

Statens Luftfartsvesen
(Civil Aviation Administration)
Postbox 744
DK-Copenhagen SV

Billund Lufthavn
PO Box 10
DK-7190 Billund
Københavns Lufthavne A/S
PO Box 74
Flyvervej 11
DK-2770 Kastrup

(¹) ΕΕ αριθ. L 187 της 29. 7. 1993, σ. 52.

Ελλάδα

Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας
Γενική Διεύθυνση Αεροπλοΐας
που υπεκχωρεί ιδίως τις αρμοδιότητές της στην:
Διεύθυνση Ηλεκτρονικών
Βασιλέως Γεωργίου Ι
ΤΘ 73751, Ελληνικό
GR-16604 Αθήνα

Ηνωμένο Βασίλειο

National Air Traffic Services Ltd
CAA House
45-59 Kingsway
UK-London WC2B 6TE

Ιρλανδία

The Irish Aviation Authority
Aviation House
Hawkins Street
IRL-Dublin 2

Aer Rianta Cpt.
Dublin Airport
IRL-Co. Dublin

Ιταλία

ENAV
Ente Nazionale di Assistenza al Volo
Via Salaria, 715
I-00138 Roma

Πορτογαλία

ANA-E.P. (Empresa Pública de Aeroportos e Navegação
Aérea)
Rua D, Edifício 120
Aeroporto de Lisboa
P-1700 Lisboa

2. Οι ακόλουθες αναθέτουσες αρχές προστίθενται στον κατάλογο:

Αυστρία

Austro Control GmbH
Schnirchgasse 11
A-1030 Wien

Φινλανδία

Ilmailulaitos/Luuffartsverket
(CAA Finland)
PO Box 50
FIN-01531 Vantaa

Σουηδία

Swedish Civil Aviation Administration
Luuffartsverket
Vikboplan 11
S-601 79 Norrköping

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, πριν την 1η Δεκεμβρίου 1997 το αργότερο. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Μαρτίου 1997.

Για την Επιτροπή

Neil KINNOCK

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΤΟΜΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ EUROCONTROL ΟΠΩΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΑΡΘΡΟ 3

Ενδεικτικός κατάλογος

Επικοινωνίες

Αεροναυτιλία

Επιτήρηση

Συστήματα επεξεργασίας δεδομένων

Διαχείριση του εναέριου χώρου και διαδικασίες διαχείρισης της εναέριας κυκλοφορίας

Κανόνες εργασίας για τη διαχείριση της εναέριας κυκλοφορίας και λειτουργικές απαιτήσεις

Ανθρώπινοι πόροι»

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Οκτωβρίου 1996

σχετικά με ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρεία οπτικοακουστικής παραγωγής
Société française de Production

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(97/238/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 93, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62, παράγραφος 1, στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με τα ανωτέρω άρθρα, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Η ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

I

Η παρούσα απόφαση αφορά ενίσχυση ύψους 1,110 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορηγήθηκαν στην Société française de Production (SFP) κατά την περίοδο 1993-1996. 860 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα χορηγήθηκαν το 1993 και το 1994 και άλλα 250 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα χορηγήθηκαν το Φεβρουάριο του 1996.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

II

Στις 7 Απριλίου 1994 αρκετές εταιρείες, ανταγωνίστριες της SFP, υπέβαλαν καταγγελία στην Επιτροπή, διότι θεώρησαν

ότι θίγονται από τις χαμηλές τιμές που μπορεί να διατηρεί η SFP λόγω της ενίσχυσης που έχει λάβει. Η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από τις γαλλικές αρχές με επιστολή της 22ας Ιουνίου 1994. Μετά από σύσκεψη με εκπροσώπους της Επιτροπής, που πραγματοποιήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1994, οι γαλλικές αρχές απάντησαν, με επιστολή της 21ης Οκτωβρίου 1994, στα ερωτήματα της Επιτροπής σχετικά με το συμβιβασμό της ενίσχυσης με την κοινή αγορά.

Ωστόσο, οι απαντήσεις αυτές δεν διέλυσαν τις αμφιβολίες της Επιτροπής, ιδιαίτερα διότι δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί τη χορήγηση παρέκκλισης βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και δ) και, επιπλέον, διότι δεν υποβλήθηκε κατάλληλο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Οι αμφιβολίες της Επιτροπής την οδήγησαν να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 1994, η οποία κοινοποιήθηκε στη γαλλική κυβέρνηση με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 1994. Με την επιστολή αυτή η γαλλική κυβέρνηση κλήθηκε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τις αμφιβολίες της Επιτροπής ως προς το συμβιβασμό της ενίσχυσης, να υποβάλει πλήρες και ρεαλιστικό σχέδιο αναδιάρθρωσης και να δεσμευθεί να μην διαθέσει στην SFP άλλους κρατικούς πόρους χωρίς την προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής (η επιστολή δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα του 1995 που αναφέρεται στην υποσημείωση 1).

Η επιστολή με την οποία η γαλλική κυβέρνηση δεσμεύτηκε να μην χορηγήσει νέες ενισχύσεις χωρίς τη συναίνεση της Επιτροπής απεστάλη στις 16 Δεκεμβρίου 1994. Οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 1995.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 80 της 1. 4. 1995, σ. 7.
ΕΕ αριθ. C 171 της 15. 6. 1996, σ. 3.

Μετά την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από άλλα κράτη μέλη ή άλλους ενδιαφερόμενους.

Στη συνέχεια διοργανώθηκαν συσκέψεις μεταξύ των εκπροσώπων της Επιτροπής και των γαλλικών αρχών, στις 21 Δεκεμβρίου 1995 και στις 15 Φεβρουαρίου 1996. Κατά τις συσκέψεις αυτές διευκρινίστηκαν τα μέτρα που σχεδίαζαν να λάβουν οι γαλλικές αρχές υπέρ της SFP και τονίστηκε εκ νέου η ανάγκη να καταρτιστεί σχέδιο αναδιάρθρωσης. Οι γαλλικές αρχές προτίθενται να προβούν σε ιδιωτικοποίηση της SFP, πράξη που θα συνοδεύεται από αναδιάρθρωση της εταιρείας.

Κατά τη σύσκεψη της 15ης Φεβρουαρίου 1996, η γαλλική αντιπροσωπεία υπέβαλε [...] ⁽¹⁾ την πραγματική οικονομική κατάσταση της SFP και τις προοπτικές ιδιωτικοποίησης. [...] επιβεβαιώνει τον προβληματικό χαρακτήρα της οικονομικής κατάστασης της εταιρείας, δεδομένου ότι η SFP εμφανίζει ετήσιες ζημιές άνω των 100 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, καθώς και το γεγονός ότι εξακολουθεί να υφίσταται η ανάγκη οικονομικής ενίσχυσης και αναδιάρθρωσης.

Στο πλαίσιο της σύσκεψης, όπως και κατά την προηγούμενη σύσκεψη της 21ης Δεκεμβρίου 1995, οι γαλλικές αρχές πληροφόρησαν τους εκπροσώπους της Επιτροπής ότι μια νέα χορήγηση κεφαλαίου θα ήταν απαραίτητη για να αντιμετωπιστούν οι επείγουσες ανάγκες σε ρευστά διαθέσιμα της SFP. Οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν επίσημα τη νέα ενίσχυση, ύψους 250 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, με επιστολή της 19ης Φεβρουαρίου 1996. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε, με απόφαση της 15ης Μαΐου 1996 να επεκτείνει τη διαδικασία ώστε να καλύπτει το ποσό αυτό, και την ανακοίνωσε στις γαλλικές αρχές με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1996 (επιστολή που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα του 1996 που αναφέρεται στην υποσημείωση 1).

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που παρουσίασαν οι γαλλικές αρχές κατά τη σύσκεψη της 15ης Φεβρουαρίου 1996, η ψηφοφορία του Κοινοβουλίου για τον απαραίτητο νόμο για την ιδιωτικοποίηση προβλεπόταν για τον Απρίλιο του 1996 και η μεταβίβαση περουσιακών στοιχείων για το τέλος Ιουνίου ή τις αρχές Ιουλίου 1996. Οι γαλλικές αρχές διατύπωσαν την εκτίμησή ότι θα μπορούσαν να υποβάλουν σχέδιο αναδιάρθρωσης αμέσως μετά την ψήφιση από το Κοινοβούλιο του νόμου για την ιδιωτικοποίηση (Απρίλιος 1996). Με επιστολή της 27ης Φεβρουαρίου 1996 η γαλλική κυβέρνηση παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της SFP.

Έχουν παρέλθει περισσότεροι από 18 μήνες μετά την κίνηση της διαδικασίας, στη διάρκεια των οποίων οι εκπρόσωποι της Επιτροπής υπενθύμισαν επανειλημμένα στις γαλλικές αρχές την υποχρέωσή τους να υποβάλουν σχέδιο αναδιάρθρωσης. Κατά τη σύσκεψη της 15ης Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή κατέστησε σαφές στις γαλλικές αρχές ότι δεν θα περίμενε πέραν του τέλους Απριλίου 1996 και ότι θα αναγκαζόταν να λάβει αρνητική απόφαση εάν δεν της είχε υποβληθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης μέχρι την ημερομηνία αυτή.

Η προθεσμία αυτή έχει πλέον παρέλθει εδώ και τέσσερις μήνες και το σχέδιο δεν έχει υποβληθεί ακόμη στην Επιτροπή. Το φαξ που απέστειλε η γαλλική κυβέρνηση την 1η Ιουλίου 1996 στην Επιτροπή για να την ενημερώσει σχετικά με την πρόοδο της αναδιάρθρωσης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω σχέδιο κάθε άλλο παρά έχει ολοκληρωθεί, εφόσον δεν θα είναι έτοιμο πριν από το τέλος Σεπτεμβρίου 1996. Με επιστολή της 29ης Αυγούστου 1996 οι γαλλικές αρχές διαβίβασαν πληροφορίες σχετικά με προσφορά εξαγοράς της SFP. Η προσφορά αυτή περιλαμβάνει πρόταση του προσφέροντος για την αναδιοργάνωση της SFP, αλλά οι γαλλικές αρχές δεν ανέφεραν εάν η γαλλική κυβέρνηση προτίθεται να την αποδεχθεί και επομένως εάν πρόκειται να υλοποιηθεί. Συνεπώς, η εν λόγω πρόταση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το απαραίτητο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

III

Η εν λόγω ενίσχυση πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο της γενικότερης εξέλιξης της οπτικοακουστικής αγοράς στη Γαλλία.

Το 1974, ο ORTF, ο δημόσιος εθνικός οπτικοακουστικός οργανισμός της Γαλλίας, διασπάσθηκε σε διάφορες εταιρείες: τις δραστηριότητες τηλεοπτικής παραγωγής ανέλαβε μία νέα εταιρεία, η SFP, ενώ οι δραστηριότητες μετάδοσης ανατέθηκαν σε διάφορους άλλους οργανισμούς. Ωστόσο, η SFP εξακολούθησε να κατέχει προστατευόμενη θέση στη γαλλική οπτικοακουστική αγορά. Σήμερα η SFP ελέγχεται κατά 100 % από το κράτος [...].

Η SFP είναι εταιρεία χαρτοφυλακίου που ελέγχει τρεις λειτουργικές θυγατρικές: τις Studios, Vidéo και Productions. Η εταιρεία χαρτοφυλακίου (με προσωπικό 67 εργαζομένους), που δημιουργήθηκε το 1994, παρέχει ορισμένες υπηρεσίες (νομικές συμβουλές, διαχείριση προσωπικού) στα υπόλοιπα μέλη του ομίλου.

Η Studios (θυγατρική κατά 100 %) παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών που αφορούν την παραγωγή εκπομπών ποικίλου χαρακτήρα, τηλεοπτικών παιχνιδιών και διαφημίσεων. Περιλαμβάνει τα ακόλουθα τμήματα (όπως είχαν στο τέλος του 1995):

- τμήμα «ψυχαγωγικών εκπομπών ποικίλου χαρακτήρα, παιχνιδιών και διαφημίσεων»: 8 εργαζόμενοι επιφορτισμένοι με τις σχέσεις με τους πελάτες,
- τμήμα «κινηματογραφικών λήψεων» (334 εργαζόμενοι): παρέχει, κυρίως σε τηλεοπτικές εταιρείες, εξοπλισμό και συνεργεία κινηματογραφικών λήψεων,
- τμήμα «πλατώ» (54 εργαζόμενοι): προετοιμασία των πλατώ για την παραγωγή τηλεοπτικών προγραμμάτων. Διαθέτει πολλά σταθερά πλατώ σε παραγωγούς ή εταιρείες τηλεοπτικής μετάδοσης που επιθυμούν να παράγουν ψυχαγωγικές εκπομπές,
- τμήμα «διαχείριση δραστηριοτήτων» και «λειτουργικών υπηρεσιών» (111 εργαζόμενοι): τα τμήματα αυτά συντονίζουν τις διάφορες δραστηριότητες που είναι απαραίτητες για την παραγωγή και παρέχουν γενικές υπηρεσίες στο πλαίσιο της Studios,
- τμήμα «France costumes» (12 εργαζόμενοι): προμηθεύει κοστούμια για την παραγωγή τηλεοπτικών εκπομπών και ταινιών.

⁽¹⁾ [...] εμπιστευτικό.

Η θυγατρική Vidéo ειδικεύεται στην αναμετάδοση σημαντικών γεγονότων (κυρίως αθλητικών) που απαιτούν ιδιαίτερα βαριά, κινητά και σταθερά μέσα λήψεων. Πραγματοποιεί επίσης εργασίες κινηματογραφικής λήψης για τον τομέα Studios. Περιλαμβάνει δύο τμήματα:

- τμήμα «εξοπλισμός SFP» (προσωπικό το 1993: 213 εργαζόμενοι): παρέχει εξοπλισμό και συνεργεία κινηματογραφικών λήψεων,
- τμήμα «SFP, εργασίες μετά την παραγωγή μαγνητοσκοπημένων ταινιών» (προσωπικό το 1993: 63 εργαζόμενοι): πραγματοποιεί το μοντάζ των εργασιών μαγνητοσκόπησης.

Η τρίτη θυγατρική είναι η Productions (προσωπικό το 1993: 43 εργαζόμενοι): οι δραστηριότητές της συνίστανται κυρίως στην παραγωγή ή συμπαραγωγή οπτικοακουστικών προγραμμάτων για τηλεοπτικούς σταθμούς και κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους. Περιλαμβάνει δύο τμήματα, το «SFP κινηματογράφος» και το τμήμα «15-30 παραγωγές».

IV

Το 1986, ο τομέας της οπτικοακουστικής παραγωγής άνοιξε στον ανταγωνισμό. Η SFP, καθώς δεν ήταν καλά προετοιμασμένη για το νέο αυτό ανταγωνιστικό περιβάλλον, υπέστη μείωση του κύκλου εργασιών της και άρχισε να αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Τα προβλήματα αυτά οδήγησαν σε δραστική μείωση του προσωπικού της: ενώ το 1985 απασχολούσε 2 515 εργαζομένους, το προσωπικό της μειώθηκε σε 1 056 εργαζομένους μέχρι το τέλος του 1995. Το 1995 ο κύκλος εργασιών της ήταν 646 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Οι ζημιές που παρουσιάστηκαν από το 1986 αντισταθμίστηκαν από το κράτος και τους υπόλοιπους δημόσιους φορείς που είναι μέτοχοι της SFP. Το συνολικό ύψος των κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από την ανωτέρω ημερομηνία υπερβαίνει τα 2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Κατά την περίοδο 1986-1990, μία πρώτη δημόσια παρέμβαση υλοποιήθηκε με τη χορήγηση συνολικού ποσού 940 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, ενώ το 1991 μία δεύτερη πράξη οδήγησε στη χορήγηση συμπληρωματικής ενίσχυσης 320 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, δηλαδή συνολικά χορηγήθηκαν 1,260 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα (194 εκατομμύρια Ecu). Η Επιτροπή είχε εγκρίνει τις δύο αυτές πράξεις με αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 1991 και της 25ης Μαρτίου 1992 αντίστοιχα.

Με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης του 1992, οι γαλλικές αρχές θεσπίωσαν ότι επρόκειτο για την τελευταία χορηγούμενη ενίσχυση. Όμως, παρά τις διαβεβαιώσεις τους, συνέχισαν να παρέχουν οικονομική στήριξη στην εταιρεία, η οποία, σε αντίθεση με τις αισιόδοξες προβλέψεις που διαδίδονταν κατά διαστήματα για την κατάστασή της, αποδείχθηκε ανίκανη να προσαρμοσθεί πραγματικά στον ανταγωνισμό.

Για το λόγο αυτό το κράτος προέδρξε σε τρίτη παρέμβαση υπέρ της εταιρείας, χορηγώντας της άλλα 460 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1993 και 400 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1994, δηλαδή συνολική ενίσχυση ύψους 860 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (132 εκατομμύρια Ecu). Η Επιτροπή κίνησε διαδικασία σχετικά με τις τελευταίες αυτές ενισχύσεις με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 1994.

Η τέταρτη και τελευταία παρέμβαση, ύψους 250 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (39 εκατομμύρια Ecu) ανακοινώθηκε από τις γαλλικές αρχές στις 16 Φεβρουαρίου 1996. Με απόφαση της 15ης Μαΐου 1996, η Επιτροπή αποφάσισε να εξετάσει τη νέα αυτή ενίσχυση στο πλαίσιο της ήδη κινηθείσας διαδικασίας.

Το συνολικό ύψος ενίσχυσης που έλαβε η εταιρεία κατά την περίοδο 1986-1996, συμπεριλαμβανομένης της τελευταίας παρέμβασης, ανέρχεται σε 2,370 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα (365 εκατομμύρια Ecu).

V

Κατά τη χορήγηση της πρώτης ενίσχυσης (1986-1990), οι γαλλικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι η εταιρεία θα ανακτούσε την οικονομική ισορροπία της το 1992 χάρη σε σχέδιο αναδιάρθρωσης που εγκρίθηκε από τους μετόχους της SFP στις 13 Ιουνίου 1990 και το οποίο επρόκειτο να τεθεί σε εφαρμογή κατά τη διάρκεια των ετών 1990 και 1991. Το εν λόγω σχέδιο βασιζόταν, αφενός, στην υπόθεση ότι η SFP θα ήταν σε θέση να ανακτήσει τη θέση της στην αγορά και να αυξήσει τον κύκλο εργασιών της και, αφετέρου, σε μέτρα που προέβλεπαν την αναδιοργάνωση της εταιρείας, τη μείωση των πάγιων δαπανών της (κυρίως μέσω μείωσης του προσωπικού και πώλησης ενός μέρους των πάγιων στοιχείων του ενεργητικού της εταιρείας) και την αναζήτηση εταίρων για ορισμένες δραστηριότητες της εταιρείας.

Η δεύτερη πράξη ενίσχυσης (1991) κατέστη αναγκαία λόγω των απογοητευτικών αποτελεσμάτων της εφαρμογής του σχεδίου του 1990. Ο κύκλος εργασιών δεν αυξήθηκε στα αναμενόμενα μεγέθη λόγω της μικρότερης από την προβλεπόμενη ζήτησης για τις υπηρεσίες που παρέχει η SFP. Οι μειώσεις του προσωπικού πραγματοποιήθηκαν, αλλά διαπιστώνεται ότι δεν ήταν αρκετές. Ως προς τις πωλήσεις πάγιων στοιχείων του ενεργητικού και τις σχεδιαζόμενες συμφωνίες ένωσης, δεν κατέστη δυνατό να έλθουν σε αίσιο πέρας.

Το νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης που είχε υποβληθεί προέβλεπε τη συνέχιση των προσπαθειών αναδιοργάνωσης, μέσω νέας μείωσης των πάγιων δαπανών (στο πλαίσιο αυτό προβλεπόταν επίσης η επαναδιαπραγμάτευση των όρων εργασίας του προσωπικού) και της σύναψης συμφωνιών ένωσης. Η οικονομική εξυγίανση αναβλήθηκε για το 1994.

Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η τρίτη παρέμβαση (1993-1994) ήταν απαραίτητη για να μπορέσει η εταιρεία να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις εξυπηρέτησης του χρέους της και να αντιμετωπίσει τις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνθηκε από τις απολύσεις, καθώς και για να διασωθεί η ταμειακή της κατάσταση που βρέθηκε σε δεινή θέση λόγω της καθυστέρησης της πώλησης των πάγιων στοιχείων του ενεργητικού. Η γαλλική κυβέρνηση προέβλεπε την αποκατάσταση της οικονομικής ισορροπίας για το τέλος του 1995. Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι οι απαραίτητες προσπάθειες προσαρμογής της εταιρείας δεν έχουν αποδώσει ακόμη αποτελέσματα: το προσωπικό παραμένει υπεράριθμο και οι μισθοί υπερβολικά υψηλοί και πρέπει να μειωθούν και τα δύο. [...] Όσον αφορά την αναζήτηση εταίρων, οι προσπάθειες δεν έχουν ακόμη οδηγήσει σε αποτελέσματα. Διαπιστώνεται λοιπόν ότι δεν έχουν επιλυθεί ακόμη πολλά από τα αρχικά προβλήματα και ότι οι προσπάθειες αναδιάρθρωσης πρέπει να συνεχιστούν.

Βάσει δημοσιευμάτων του τύπου, οι ζημιές της SFP ανέρχονται σε 270 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για το 1995, επί κύκλου εργασιών 646 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Στην απόφαση της 25ης Μαρτίου 1992 η Επιτροπή κατέστησε σαφές ότι η δεύτερη ενίσχυση έπρεπε να είναι η τελευταία. Οι υπό εξέταση ενισχύσεις, οι οποίες έχουν ήδη χορηγηθεί, αποτελούν επομένως αναμφισβήτητα παράβαση της δέσμευσης που ανέλαβε το γαλλικό κράτος ότι η δεύτερη παρέμβασή του θα ήταν και η τελευταία.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

VI

Η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί συμβιβάσιμη την ενίσχυση για τους ακόλουθους τρεις λόγους:

- τα μέτρα αναδιάρθρωσης βρίσκονται υπό υλοποίηση. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν τις ίδιες δράσεις και επιδιώκουν τους ίδιους στόχους με την προηγούμενη ενίσχυση που είχε εγκρίνει η Επιτροπή,
- οι χορηγηθείσες ενισχύσεις αποσκοπούν στην αντιστάθμιση του υψηλού κόστους της SFP και δεν της παρέχουν τη δυνατότητα να μειώσει τεχνητά τις τιμές στην αγορά,
- οι αγορές της οπτικοακουστικής παραγωγής είναι αγορές που παραμένουν εθνικές για γλωσσικούς λόγους. Η δραστηριότητα της SFP επικεντρώνεται κυρίως στη γαλλική αγορά και οι ανταγωνιστές της είναι γαλλικές εταιρείες. Οι γαλλικές αρχές συμπεραίνουν από τα ανωτέρω ότι η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

VII

Οι οικονομικές ενισχύσεις αποφασίστηκαν και χορηγήθηκαν χωρίς να κοινοποιηθούν προηγουμένως στην Επιτροπή. Ως εκ τούτου είναι παράνομες.

Η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει τα ακόλουθα ερωτήματα:

- η οικονομική συνεισφορά του κράτους αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1 της συνθήκης; Για να ισχύει τούτο πρέπει:
 - να έχει χορηγηθεί από το κράτος ή μέσω κρατικών πόρων,
 - να στρεβλώνει ή να απειλεί να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις ή την παραγωγή ορισμένων προϊόντων,
 - να επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών,
- είναι δυνατή η εφαρμογή μίας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 και ιδιαίτερα στην παράγραφο 3, στοιχεία γ) ή δ) στην εν λόγω ενίσχυση;

Η οικονομική συνεισφορά του γαλλικού κράτους ωφελεί μόνο τη Société française de production (SFP) και καμία άλλη επιχείρηση και ευνοεί την επιχείρηση αυτή σε σχέση με τους ανταγωνιστές της. Ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα προέβαινε ποτέ σε μία τρίτη και μετά μία τέταρτη οικονομική παρέμβαση χωρίς συγκεκριμένες προοπτικές απόδοσης. Υπό τις παρούσες συνθήκες δεν έχει σημασία εάν η συνεισφορά των δημόσιων φορέων που είναι μέτοχοι της εταιρείας έλαβε τη μορφή επιδότησης ή χορήγησης κεφαλαίου («εισφορά κεφαλαίου»). Σχετικά με την τελευταία περίπτωση σημειώνεται ότι, ενώ ήδη από το 1990 προβλεπόταν

ταχεία ανάκαμψη, η εταιρεία εξακολουθεί να παρουσιάζει έλλειμμα το 1995 παρά την προηγούμενη ενίσχυση και ότι δεν υπάρχει καμία ένδειξη θετικής εξέλιξης. Τα μέτρα αναδιάρθρωσης που αναφέρει η γαλλική κυβέρνηση (βλέπε σημείο V) είναι ανεπαρκή:

- θα έπρεπε να διακοπεί η εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης του δημόσιου τομέα σχετικά με τους μισθούς, διότι η υφιστάμενη διάρθρωση του μισθολογικού κόστους της SFP δεν είναι ανταγωνιστική. Ωστόσο, είναι αμφίβολο κατά πόσον μπορεί να συναφθεί μία νέα μισθολογική συμφωνία,
- η αναζήτηση πιθανών εταίρων για τις διάφορες δραστηριότητες είναι πολύ δυσκολότερη από ό,τι αναμενόταν,
- επιπλέον, οι γαλλικές αρχές δεν έχουν υποβάλει ακόμη επαρκές σχέδιο αναδιάρθρωσης, όπως απαιτήσε η Επιτροπή κατά την κίνηση της διαδικασίας, ενώ τα μέτρα που προτάθηκαν και τέθηκαν σε εφαρμογή μέχρι σήμερα δεν επαρκούν για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της εταιρείας. Η εν λόγω ενίσχυση πρέπει λοιπόν να εξομοιωθεί με ενίσχυση λειτουργίας, η οποία δεν μπορεί να επιτραπεί.

VIII

Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 επηρεάζονται από την εν λόγω ενίσχυση. Σύμφωνα με τη γαλλική κυβέρνηση, μόνο ένα μικρό μέρος της παραγωγής της SFP (10 % της παραγωγής ταινιών βίντεο) προορίζεται για τη διεθνή ανταγωνιστική αγορά. Ωστόσο, τούτο ουδόλως επηρεάζει το γεγονός ότι η χορηγηθείσα ενίσχυση θέτει σε πλεονεκτικότερη θέση την SFP για τη διάθεση των υπηρεσιών της στην αγορά των υπόλοιπων κρατών μελών ή των κρατών που είναι μέλη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ και καθιστά δυσκολότερη τη διείσδυση στη γαλλική αγορά των υπηρεσιών που παρέχουν αλλοδαπές οπτικοακουστικές εταιρείες.

Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη η ύπαρξη μιας ευρωπαϊκής αγοράς παραγωγών που προορίζονται για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Η αγορά αυτή χαρακτηρίζεται από την υλοποίηση συμπαραγωγών από ευρωπαίους παραγωγούς και από τη διανομή οπτικοακουστικών παραγωγών εκτός της χώρας όπου έχουν υλοποιηθεί. Ο παράγοντας αυτός είναι ιδιαίτερα σημαντικός στην περίπτωση της γαλλικής αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τη δυναμική πολιτική προώθησης των γαλλικών έργων σε άλλες χώρες που εφαρμόζει η γαλλική κυβέρνηση.

Εάν αληθεύει ότι η πολιτιστική και γλωσσική διαφοροποίηση αποτελεί παράγοντα κατακερματισμού των αγορών και ότι μόνο το 20 % των ευρωπαϊκών ταινιών προβάλλονται πέρα από τα εθνικά τους σύνορα⁽¹⁾, εύλογα προκύπτει το συμπέρασμα ότι η σημαντική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην SFP συμβάλλει στην ενίσχυση του κατακερματισμού αυτού. Όπως αναφέρεται ανωτέρω, η ενίσχυση μειώνει τις πιθανότητες πώλησης στη Γαλλία παραγωγών που έχουν υλοποιηθεί σε άλλα κράτη μέλη.

(1) Στρατηγικές επιλογές για την ενίσχυση της βιομηχανίας παραγωγών στο πλαίσιο της οπτικοακουστικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Πράσινο Βιβλίο, COM(94) 96 τελικό της 6. 4. 1994.

Κατά συνέπεια, η εν λόγω ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92, παράγραφος 1 της συνθήκης. Το επιχείρημα που προβάλλει η γαλλική κυβέρνηση για την ανασκευή της ανωτέρω ανάλυσης, ότι δηλαδή η οικονομική συνεισφορά δεν έχει ως αποτέλεσμα την κάλυψη των ζημιών λειτουργίας που οφείλονται σε ασυνήθως χαμηλές τιμές ή σε τιμές κατώτερες της αγοράς, δεν στηρίζεται από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Εξάλλου, ακόμη και εάν είχαν υποβληθεί αποδεικτικά στοιχεία, τούτο δεν θα αναιρούσε το γεγονός, που αναγνωρίζουν οι γαλλικές αρχές, ότι στόχος των εν λόγω ενισχύσεων είναι να διατηρηθεί στην αγορά μια επιχείρηση με αναποτελεσματική και μη προσαρμοσμένη στην αγορά διάρθρωση κόστους. Οι εν λόγω ενισχύσεις της επιτρέπουν να διατηρηθεί τεχνητά τη δραστηριότητά της, το μερίδιο αγοράς της και τον αριθμό των εργαζομένων της εις βάρος άλλων ανταγωνιστών που δραστηριοποιούνται στην αγορά.

Εξάλλου, η φύση των δραστηριοτήτων της SFP δεν συνεπάγεται την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την προώθηση του πολιτισμού και τη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, η οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να δικαιολογήσει την κρατική υποστήριξη.

IX

Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 και 3 στοιχεία α) και β) δεν έχουν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εξέτασε εάν η υπό κρίση ενίσχυση δικαιούται το ευεργέτημα μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και δ).

Σκοπός της ενίσχυσης είναι να διασφαλισθεί η επιβίωση της SFP. Για να διευκρινισθούν οι όροι εφαρμογής της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) στις ενισχύσεις υπέρ προβληματικών επιχειρήσεων, η Επιτροπή εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές⁽¹⁾ που ορίζουν ορισμένα κριτήρια που πρέπει να πληροί η ενίσχυση:

- η ενίσχυση πρέπει να συνδυάζεται με πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή εξυγίανσης που πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή με όλες τις απαραίτητες διευκρινίσεις και να αποκαθιστά μέσα σε εύλογο διάστημα τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης,
- τα προτεινόμενα μέτρα πρέπει να περιορίζουν κατά το δυνατόν τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να συμβιβάζονται με το κοινό συμφέρον. Πρέπει να επηρεάζουν τη θέση του αποδέκτη στην αγορά κατά τρόπο ώστε να αντισταθμίζεται στο μέτρο του δυνατού η στρεβλωτική επίδραση της ενίσχυσης στον ανταγωνισμό,
- η ενίσχυση πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στο ελάχιστο απαραίτητο επίπεδο.

(1) Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ αριθ. C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12).

Στην απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία κινήθηκε η διαδικασία για την τρίτη ενίσχυση, η Επιτροπή ζήτησε την υποβολή κατάλληλου σχεδίου αναδιοργάνωσης. Μετά την απόφαση αυτή, οι γαλλικές αρχές διαδίδισαν στις 16 Ιανουαρίου 1995, στις 15 Φεβρουαρίου 1996 και στις 29 Αυγούστου 1996 [...] σχετικά με την κατάσταση της SFP και τις καταβληθείσες προσπάθειες αναδιοργάνωσης. [...] πρέπει να εξεταστούν προκειμένου να διαπιστωθεί εάν περιέχουν αρκετά στοιχεία ώστε να θεωρηθούν ως το ζητηθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης.

[...] επαναλαμβάνονται κυρίως όσα είχε ήδη γνωστοποιήσει η γαλλική κυβέρνηση στην Επιτροπή στο πλαίσιο των δύο πρώτων πράξεων ενίσχυσης [...] περιγράφει τη δεινή κατάσταση της επιχείρησης και την ανάγκη μείωσης του προσωπικού, τροποποίησης των όρων εργασίας, πώλησης ενός μέρους της ακίνητης περιουσίας και σύναψης συμφωνιών με εταίρους για την εκχώρηση ορισμένων δραστηριοτήτων της. Ωστόσο, [...] δεν προβάλλει επιχειρήματα που να πείσουν ότι η επιχείρηση μπορεί να εφαρμόσει κατά τρόπο ικανοποιητικό τα απαραίτητα μέτρα, ότι τα μέτρα αυτά συμβάλλουν αποτελεσματικά στη βιωσιμότητα της επιχείρησης, ότι προκαλούν τη μικρότερη δυνατή στρέβλωση του ανταγωνισμού και ότι η επιχείρηση περιορίζεται στο ελάχιστο απαραίτητο επίπεδο. Συνεπώς, [...] δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το ζητηθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης.

[...] 15ης Φεβρουαρίου 1996 αποτελεί [...] και δεν υποβλήθηκε από τις γαλλικές αρχές ως σχέδιο αναδιάρθρωσης. [...] την τρέχουσα οικονομική κατάσταση της SFP και περιλαμβάνει εκτιμήσεις σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της SFP. [...] ότι οι δαπάνες προσωπικού είναι υπερβολικές και ότι ο κύκλος εργασιών δεν βρίσκεται υπό έλεγχο. Έτσι εξηγείται το ότι η οικονομική εξυγίανση που αναμενόταν για το 1995 δεν έχει επιτευχθεί ακόμη, γεγονός που απορρέει από τη μη εκτέλεση των περισσότερων προβλεπόμενων μέτρων. [...] οι προσφορές των ενδιαφερόμενων για την εξαγορά της εταιρείας πρέπει να συνοδεύονται από σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Με επιστολή της 29ης Αυγούστου 1996, οι γαλλικές αρχές διαδίδισαν πληροφορίες σχετικά με προσφορά εξαγοράς της SFP. Η εν λόγω προσφορά περιλαμβάνει πρόταση του προσφέροντος για την αναδιοργάνωση της SFP, αλλά οι γαλλικές αρχές δεν αναφέρουν εάν η γαλλική κυβέρνηση προτίθεται και αν πρόκειται, συνεπώς, να δεχθεί την προσφορά. Επομένως, η εν λόγω πρόταση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το απαραίτητο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Το συμπέρασμα που εξάγεται είναι ότι έχουν παρέλθει περισσότεροι από 18 μήνες μετά την κίνηση της διαδικασίας και, παρά το γεγονός ότι οι εκπρόσωποι της Επιτροπής υπενθύμισαν επανειλημμένα στις γαλλικές αρχές την υποχρέωσή τους να υποβάλουν σχέδιο αναδιάρθρωσης, το σχέδιο αυτό δεν έχει υποβληθεί ακόμη. Κατά τη σύσκεψη της 15ης Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή κατέστησε σαφές στις γαλλικές αρχές ότι δεν θα περίμενε πέραν του τέλους Απριλίου 1996 και ότι θα αναγκάζονταν να λάβει αρνητική απόφαση εάν δεν είχε υποβληθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης μέχρι την ημερομηνία αυτή. Η προθεσμία αυτή έχει πλέον παρέλθει εδώ και πέντε μήνες και το σχέδιο δεν έχει υποβληθεί ακόμη στην Επιτροπή.

Χωρίς το σχέδιο αναδιάρθρωσης, το έλλειμμα της εταιρείας θα εξακολουθεί να υφίσταται και, συνεπώς, η εν λόγω ενίσχυση πρέπει να εξομοιωθεί με ενίσχυση λειτουργίας (βλέπε σημείο VII). Η ενίσχυση αυτού του είδους δεν μπορεί να επιτραπεί δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) (σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών).

Διαπιστώνεται συνεπώς ότι στόχος των εν λόγω ενισχύσεων είναι να διασφαλισθεί η επιβίωση της SFP, ότι πρόκειται για λειτουργικές ενισχύσεις και ότι η γαλλική κυβέρνηση δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι στόχος τους είναι η προώθηση του πολιτισμού και η διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Εξάλλου, λόγω κυρίως των αρνητικών τους επιπτώσεων στον καταμερισμό των αγορών στην Ευρώπη, παράγοντας που θεωρείται από την Επιτροπή ως ένα από τα κυριότερα προβλήματα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας κινηματογραφικών και τηλεοπτικών παραγωγών, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν συμβάλλουν στον κοινοτικό στόχο ανάπτυξης μίας ανταγωνιστικής ευρωπαϊκής βιομηχανίας στη διεθνή αγορά. Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι οι ενισχύσεις δεν καθιστούν δυνατή την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της SFP. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην SFP δεν μπορεί να επιτραπεί βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ). Οι συνέπειες που απορρέουν από τη μη χορήγηση ενίσχυσης, δηλαδή η περαιτέρω επιδείνωση της κατάστασης της SFP προς όφελος ανταγωνιστικότερων εταιρειών, ιδιαίτερα δε γαλλικών, δεν αποτελούν κατάλληλη αιτιολογία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Συνεπώς, εξάγεται βάσιμα το συμπέρασμα ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, εφόσον κανένα στοιχείο δεν δικαιολογεί την εφαρμογή μίας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 ή 3.

X

Δεδομένου ότι η γαλλική κυβέρνηση δεν κοινοποίησε προηγουμένως το μέτρο ενίσχυσης, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με το μέτρο πριν από την εφαρμογή του. Η έγκριση και χορήγηση ενίσχυσης χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση αποτελούν παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Συνεπώς, η εν λόγω ενίσχυση, ύψους 1,110 δισεκατομμυρίων γαλλικών

φράγκων, είναι παράνομη και, λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, πρέπει να επιστραφεί από τον αποδέκτη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση ύψους 1,110 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, η οποία χορηγήθηκε κατά την περίοδο 1993-1996 στην SFP, είναι παράνομη, διότι χορηγήθηκε κατά παράβαση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3. Είναι επίσης ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Η γαλλική κυβέρνηση θα προβεί στην ανάκτηση από την SFP του ποσού ύψους 1,110 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που αναφέρεται στο άρθρο 1, προσαυξημένου με τον τόκο που αντιστοιχεί στην περίοδο από τη χορήγηση της παράνομης ενίσχυσης μέχρι την ημερομηνία επιστροφής της. Εφαρμοζόμενο επιτόκιο είναι το επιτόκιο αναφοράς για τη Γαλλία που χρησιμοποιεί η Επιτροπή για την αξιολόγηση του στοιχείου ενίσχυσης στις ενισχύσεις για περιφερειακές επενδύσεις.

Άρθρο 3

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η γαλλική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 2 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1996

σχετικά με ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο Βέλγιο στο πλαίσιο του σχεδίου
«Maribel bis/ter»

(Τα κείμενα στη γαλλική και την ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(97/239/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 61, παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

Αφού έθεσε προθεσμία στα ενδιαφερόμενα μέρη για να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Με επιστολή της 9ης Ιουλίου 1996⁽¹⁾, η Επιτροπή ενημέρωσε τη βελγική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis/ter υπέρ επιχειρήσεων που ασκούν την κύρια δραστηριότητά τους σε τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό.

Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, στο πλαίσιο επιστολής με ημερομηνία 4 Φεβρουαρίου 1994, οι βελγικές αρχές της κοινοποίησαν, με επιστολή της 29ης Μαρτίου 1994, τις τροποποιήσεις που επήλθαν στο σχέδιο Maribel η οποία έγινε Maribel bis, με στόχο τη χορήγηση πρόσθετων πλεονεκτημάτων στις επιχειρήσεις «που είναι περισσότερο εκτεθειμένες στο διεθνή ανταγωνισμό» σε σύγκριση με τα πλεονεκτήματα που προβλέφθηκαν στο αρχικό σχέδιο Maribel. Υποβλήθηκαν στην Επιτροπή συμπληρωματικές πληροφορίες στις 12 Σεπτεμβρίου 1994 και στις 7 Μαρτίου, στις 16 Αυγούστου, στις 28 Σεπτεμβρίου και στις 18 Δεκεμβρίου 1995. Οι πληροφορίες που συλλέχθηκαν κατά τον τρόπο αυτό από την Επιτροπή της επέτρεψαν να διαπιστώσει τα ακόλουθα:

Το σχέδιο Maribel, η εφαρμογή της οποίας είναι διάρκειας αορίστου χρόνου, θεσπίστηκε από το βελγικό νόμο της 29ης Ιουνίου 1981 για την εγκαθίδρυση των γενικών αρχών κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών εργαζομένων. Σύμφωνα με το άρθρο 35 του εν λόγω νόμου, οι εργοδότες που απασχολούν χειρόνακτες εργαζομένους επωφελούνται για κάθε έναν από αυτούς κάποιας μείωσης των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Η μείωση αυτή καθορίστηκε αρχικά σε ποσοστό 6,17 % επί του ποσού της αμοιβής των εν λόγω εργαζομένων. Λόγω του γενικού και αυτόματου χαρακτήρα του, το εν λόγω μέτρο δεν θεωρήθηκε ως ενίσχυση που εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθή-

κης ΕΚ. Με βασιλικό διάταγμα της 12ης Φεβρουαρίου 1993, η μείωση της καταβολής των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης καθορίστηκε σε 1 875 βελγικά φράγκα ανά τρίμηνο ανά απασχολούμενο εργαζόμενο, ήτοι 7 500 βελγικά φράγκα το έτος.

Μια νέα τροποποίηση που εισήγαγε το βασιλικό διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1993 και επωνομάσθηκε «opération Maribel bis» προβλέπει ότι το ποσό σε τριμηνιαία βάση των 1 875 βελγικών φράγκων αυξάνεται σε 6 250 βελγικά φράγκα (8 437 βελγικά φράγκα από της 1ης Ιανουαρίου 1994: «Maribel ter»), εφόσον ο εργοδότης ασκεί κατά κύριο λόγο τις δραστηριότητές του σε έναν από τους τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό. Η μείωση στους εν λόγω τομείς κατά συνέπεια από 1ης Ιανουαρίου 1994 (1ης Απριλίου 1994 για τις σχετικές δραστηριότητες στον τομέα των μεταφορών), ανέρχεται σε 33 748 βελγικά φράγκα ετησίως ανά εργαζόμενο. Η χορηγηθείσα ενίσχυση στις εν λόγω επιχειρήσεις που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ της βασικής μείωσης και της αυξημένης μείωσης, κατά συνέπεια ανέρχεται σε 26 248 βελγικά φράγκα ετησίως ανά εργαζόμενο.

Όσον αφορά τις επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερους των 20 εργαζομένων, το βασιλικό διάταγμα της 12ης Φεβρουαρίου 1993 καθόρισε τη σχετική μείωση για τους πέντε πρώτους εργαζομένους σε ποσό ύψους 2 825 βελγικών φράγκων ανά τρίμηνο (3 000 βελγικά φράγκα από 1ης Ιουλίου 1993). Για τις επιχειρήσεις που εντάσσονται σε τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό, το ποσό αυτό ανήλθε σε 7 200 βελγικά φράγκα στο πλαίσιο της δράσης Maribel bis και 9 300 βελγικά φράγκα στο πλαίσιο της δράσης Maribel ter. Πάντως, πρόκειται για πλεονέκτημα που εμπίπτει στην κατηγορία των «de minimis» ενισχύσεων και κατά συνέπεια δεν εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ. (Η καθαρή ενίσχυση, ήτοι η διαφορά μεταξύ των μειώσεων για τις λοιπές επιχειρήσεις και των μειώσεων που συνδέονται με τις μικρές αυτές επιχειρήσεις, δεν υπερβαίνει ποσό ύψους 1 740 Ecu σε διάστημα τριών ετών).

Σύμφωνα με συμπληρωματικές πληροφορίες που υποβλήθηκαν από τις βελγικές αρχές, οι αποδέκτριες επιχειρήσεις της προσαυξημένης μείωσης είναι εκείνες που ασκούν την κύρια δραστηριότητά τους στους τομείς της εξόρυξης και μεταποίησης μη ενεργειακών πρώτων υλών και παραγωγών, χημικής βιομηχανίας, βιομηχανίας μεταποίησης μετάλλων, μηχανολογίας και οπτικών οργάνων ακριβείας καθώς και ορισμένων άλλων βιομηχανιών κατεργασίας και επεξεργασίας, καθώς και ορισμένων υπηρεσιών και δραστηριοτήτων μεταφορών, ιδίως διεθνών οδικών μεταφορών.

⁽¹⁾ SG (96) D/6225.

Το κόστος της δράσης Maribel για το έτος 1995 ανήλθε σε ποσό ύψους 18 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων (465,1 εκατομμύρια Ecu). Από το ποσό αυτό 11,4 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα (294,59 εκατομμύρια Ecu) αντιπροσωπεύει το κόστος της προσαύξησης, ήτοι το ποσό των ενισχύσεων.

Η θέσπιση προσαυξημένων μειώσεων υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων αποτέλεσε αντικείμενο παρεμβάσεων δύο εταιρειών προς την Επιτροπή. Η πρώτη επικαλείτο το γεγονός ότι η υποστήριξη των τομέων της βελγικής οικονομίας που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό φαινόταν ασυμβίβαστη προς τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ. Όσο για τη δεύτερη κατήγγειλε ότι η χορήγηση προσαυξημένης μείωσης από την οποία είχε αποκλεισθεί συνιστούσε δυσμενή διάκριση και ζητούσε να υπαχθεί στο ίδιο ευεργετικό καθεστώς.

Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ αφού διαπίστωσε ότι οι προσαυξημένες μειώσεις που προβλέφθηκαν στο πλαίσιο της δράσης Maribel bis/ter αποτελούσαν κρατικές ενισχύσεις που ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και ότι, λαμβανόμενων υπόψη των πληροφοριών που διαθέτει, δεν μπορούν να τύχουν καμιάς από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του εν λόγω άρθρου 92.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή κάλεσε τη βελγική κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Τα άλλα κράτη μέλη και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι ενημερώθηκαν και επίσης κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους με δημοσίευση της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*(¹).

Οι παρατηρήσεις της βελγικής κυβέρνησης υποβλήθηκαν στην Επιτροπή με επιστολή της 5ης Αυγούστου 1996 που καταχωρήθηκε στις 8 Αυγούστου 1996.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης παρατηρήσεις εκ μέρους της ολλανδικής κυβέρνησης, καθώς και πολλών ολλανδικών εργοδοτικών και επαγγελματικών οργανώσεων. Οι παρατηρήσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στις βελγικές αρχές με επιστολές της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 1ης Οκτωβρίου 1996. Τα σχόλια των βελγικών αρχών ως προς αυτό υποβλήθηκαν στην Επιτροπή στις 17 Οκτωβρίου 1996.

II

Οι παρατηρήσεις των βελγικών αρχών συνοψίζονται ως εξής:

— Η βελγική κυβέρνηση προτείνει τροποποίηση του καθεστώτος με «την εκπόνηση ενός νέου καθεστώτος που διακρίνεται πλήρως από το ισχύον, ενώ ακολουθεί τους ίδιους στόχους». Σύμφωνα με την πρόταση, η χορήγηση της προσαυξημένης μείωσης (Maribel με προσαύξηση) θα εχορηγείτο σε εργοδότες που ασκούν την κύρια δραστηριότητά τους σε τομείς που εμπíπτουν στις διάφορες κατηγορίες του κώδικα της γενικής ονοματολογίας των οικονομικών δραστηριοτήτων στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (NACE) που είναι:

— γεωργία, κунήγι, δασοκομία, αλιεία (τμήματα Α και Β),

- εξόρυξη μεταλλευμάτων (τμήμα Γ),
 - μεταποιητική βιομηχανία (τμήμα Δ),
 - μεταφορές, αποθήκευσης και επικοινωνίες (τμήμα Ι).
- Αιτιολογεί την ύπαρξη του συστήματος με τα ακόλουθα επιχειρήματα:
- Ο περιορισμός των μειώσεων αποκλειστικά στους χειρόνακτες εργαζομένους «αιτιολογείται από τη φύση και την οικονομία του συστήματος δεδομένου ότι το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης και συμπληρωματικής κοινωνικής ασφάλισης, το δικαίωμα εργασίας και η οργάνωση των εργατών διαφέρουν ουσιαστικά από το αντίστοιχο των υπαλλήλων. Μεταξύ άλλων απορρέει ότι οι κίνδυνοι απόλυσης και ανεργίας μακράς διάρκειας των εργατών είναι αισθητά μεγαλύτεροι από τους αντίστοιχους των υπαλλήλων». Επίσης, ο περιορισμός στη βιομηχανία αιτιολογείται από το γεγονός ότι «στη βιομηχανία απασχολείται το μεγαλύτερο μέρος των εργατών και χαμηλόμισθων εργαζομένων, που εξάλλου οφείλεται στα περιορισμένα επαγγελματικά προσόντα των εργατών».
 - Εξάλλου, η προσαυξημένη μείωση στοχεύει «στην προώθηση της δημιουργίας θέσεων εργασίας στη βιομηχανία ώστε να αποφευχθεί το να στηριχθεί στο μέλλον ο βελγικός οικονομικός ιστός σε μεγάλο βαθμό αποκλειστικά στον τριτογενή τομέα».
 - Η αρχή της κατ' αποκοπήν μείωσης τείνει στο να ωθήσει την κατανομή της διαθέσιμης εργασίας και της δημιουργίας θέσεων εργασίας με μειωμένο ωράριο.
 - Ο αποκλεισμός του τομέα των κατασκευών αιτιολογείται από τα ειδικά καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης και φορολόγησης του τομέα, τα οποία είναι ευνοϊκότερα.

III

Στις παρατηρήσεις τους, η ολλανδική κυβέρνηση και οι ολλανδικές ενώσεις εργοδοτών και επαγγελματιών θεωρούν ότι η προσαυξημένη μείωση υπέρ επιχειρήσεων που ασκούν κατά κύριο λόγο τις δραστηριότητές τους σε έναν από τους τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα υπέρ αυτών σε βάρος ανταγωνιστικών ολλανδικών επιχειρήσεων. Θεωρούν ότι πρόκειται για ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά.

IV

Η βελγική κυβέρνηση, μη κοινοποιώντας εκ των προτέρων στην Επιτροπή τα μέτρα που συνιστούν κρατικές ενισχύσεις στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis, δεν τήρησε την υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης που της επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, οι χορηγηθείσες ενισχύσεις στη βάση αυτή είναι παράνομες.

Το πλεονέκτημα που προβλέπεται από το σχέδιο Maribel bis/ter, που συνίσταται στην χορήγηση για ορισμένες ειδικές δραστηριότητες του πλεονεκτήματος της προσαυξημένης μείωσης των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, αντιπροσωπεύει πλεονέκτημα που συνιστά κρατική ενίσχυση η οποία εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Πράγματι, χορηγώντας το πλεονέκτημα αυτό σε ορισμένες επιχειρήσεις, το σύστημα απαλλάσσει αυτές

(¹) ΕΕ αριθ. C 227 της 6. 8. 1996, σ. 8.

τις τελευταίες από τμήμα του κόστους τους, προσφέροντάς τους οικονομικά πλεονεκτήματα που βελτιώνουν την ανταγωνιστική τους θέση. Δεδομένου ότι η κανονιστική ρύθμιση προβλέπει ρητά τη χορήγηση της προσαυξημένης μείωσης στις επιχειρήσεις που ασκούν κατά κύριο λόγο τις δραστηριότητές τους στους τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό, εξ ορισμού οι παραγωγές των εν λόγω επιχειρήσεων είναι ανταγωνιστικές προς εκείνες αντίστοιχων αλλοδαπών επιχειρήσεων, ιδίως προέλευσης άλλων κρατών μελών και οι εν λόγω ενισχύσεις επηρεάζουν κατά τον τρόπο αυτό τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Εξάλλου, οι ενισχύσεις αυτές δεν μπορούν να τύχουν μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ.

Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν τυγχάνουν εφαρμογής, δεδομένου ότι οι ενισχύσεις δεν αφορούν ούτε μεμονωμένους καταναλωτές ούτε ζημιές που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές ή άλλα έκτακτα γεγονότα, ούτε ορισμένες περιοχές της Γερμανίας.

Η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται, δεδομένου ότι οι ενισχύσεις προορίζονται για το σύνολο της βελγικής επικράτειας.

Η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται διότι η χορήγηση ενισχύσεων δεν αφορά ούτε σημαντικά σχέδια κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε άρση σοβαρής διαταραχής της βελγικής οικονομίας.

Ούτε η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) μπορεί να τύχει εφαρμογής, λαμβανομένων υπόψη των ακόλουθων στοιχείων. Δεδομένου ότι πρόκειται για ενισχύσεις με τη μορφή μειώσεων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, η βελγική κυβέρνηση επικαλείται το γεγονός ότι το μέτρο παρουσιάζει χαρακτήρα ενίσχυσης υπέρ της προώθησης της απασχόλησης. Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η Επιτροπή, στις γενικές κατευθύνσεις της σχετικά με τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης⁽¹⁾, εξέθεσε τα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία προβαίνει στην εκτίμηση των ενισχύσεων υπέρ της απασχόλησης δυνάμει της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Οι χορηγηθείσες ενισχύσεις δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες για τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να λάβει θετική απόφαση: δεν συνδέονται ούτε με τη σύσταση θέσεων εργασίας σε ΜΜΕ ούτε με επιλέξιμες περιοχές για περιφερειακές ενισχύσεις, ούτε με την πρόσληψη ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων που έχουν ειδικές δυσχέρειες στο να ενταχθούν ή να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας. Επίσης δεν συνδέονται με τον καταμερισμό της εργασίας.

Σύμφωνα με τις εν λόγω γενικές κατευθύνσεις, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ορισμένες ενισχύσεις για τη διατήρηση θέσεων εργασίας στην περίπτωση φυσικών καταστροφών ή άλλων έκτακτων γεγονότων και υπό ορισμένους όρους, υπέρ περιοχών που μπορούν να τύχουν της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Όταν ορισμένες ενισχύσεις για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας προβλέπονται σε ένα σχέδιο διάσωσης ή/και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων μπορεί επίσης να

εγκρίνει τις ενισχύσεις αυτές αφού τις εκτιμήσει βάσει των σχετικών γενικών κατευθύνσεων⁽²⁾.

Οι προβλεφθείσες ενισχύσεις στο πλαίσιο της δράσης Maribel bis/ter δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες αυτές. Πράγματι, παρουσιάζουν χαρακτήρα ενίσχυσης υπέρ της λειτουργίας των αποδεκτριών επιχειρήσεων χωρίς καμία κοινωνική ή οικονομική αντιπαροχή εκ μέρους αυτών των τελευταίων, εφόσον η προσαυξημένη μείωση χορηγείται μόνιμως για όλους τους χειρόνακτες εργαζομένους που απασχολούνται από την επιχείρηση αυτή, έστω και αν η απασχόληση έχει μειωθεί.

Επιπλέον, πρόκειται εξ ορισμού για ενισχύσεις ο πρώτος στόχος των οποίων είναι η μείωση του κόστους των επιχειρήσεων, οι οποίες είτε είναι εξαγωγικές, είτε είναι ανταγωνιστικές προς τις εισαγωγές στο Βέλγιο προϊόντων αλλοδαπών επιχειρήσεων, ήτοι ιδίως άλλων κρατών μελών. Είναι χρήσιμο να υπενθυμίσουμε ως προς αυτό ότι, στη δήλωσή της σχετικά με το «σφαιρικό πρόγραμμα για την απασχόληση», που ανακοινώθηκε στην Επιτροπή στις 27 Δεκεμβρίου 1993, η βελγική κυβέρνηση επικαλέσθηκε ιδίως την υποδάμνηση των αποτελεσμάτων στον τομέα των εξαγωγών για να αιτιολογήσει την αύξηση των μειώσεων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

Οι υπάρχουσες ενισχύσεις αυτή τη στιγμή στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis/ter συνιστούν κατά συνέπεια απλή και σαφή υποστήριξη υπέρ της λειτουργίας επιχειρήσεων οι οποίες έχουν ως άμεσο στόχο τη βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητάς τους σε βάρος των ανταγωνιστών τους που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη. Τέτοιες ενισχύσεις συνεπάγονται άμεσο κίνδυνο αλλοίωσης της κατάστασης των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων άλλων κρατών μελών και δεν μπορούν να αιτιολογήσουν κανένα κοινοτικό ενδιαφέρον. Κατά συνέπεια είναι ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά.

V

Όσον αφορά τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν εκ μέρους της βελγικής κυβέρνησης στις επιστολές της, της 5ης Αυγούστου 1996 και της 17ης Οκτωβρίου 1996, παρατίθενται τα ακόλουθα σχόλια.

Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της σχετικά με τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων και τη μείωση του κόστους εργασίας, την οποία κοινοποίησε στα κράτη μέλη με επιστολή της 13ης Σεπτεμβρίου 1996⁽³⁾, ο περιορισμός των μειώσεων αποκλειστικά στους χειρόνακτες εργαζομένους δεν προσδίδει από μόνος του το χαρακτήρα κρατικής ενίσχυσης στο σύστημα λόγω του γεγονότος ότι δεν ορίζει μια ειδική ομάδα αποδεκτριών επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, μια αιτιολόγηση του εν λόγω περιορισμού «λόγω της φύσης και της οικονομίας του συστήματος», όπως παρέχεται από τις βελγικές αρχές δεν επαρκεί στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Αντίθετα, όσον αφορά τον περιορισμό σε ορισμένους τομείς της οικονομίας, κυρίως της βιομηχανίας, το μέτρο αυτό δεν μπορεί να αιτιολογείται ως υποστήριξη υπέρ της απασχόλησης των χειρόνακτων εργαζομένων, ενώ διαπιστώνουμε

⁽²⁾ Κοινοτικές γενικές κατευθύνσεις για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της διάσωσης και της αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ αριθ. C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12).

⁽³⁾ SG (96) D/8024.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 334 της 12. 12. 1995, σ. 7.

ότι μόνο το 47 % από αυτούς τους εργαζομένους συνδέεται με την προσαυξημένη μείωση (582 516 επί συνόλου 1 235 954, αριθμητικά στοιχεία της 30ής Ιουνίου 1993), και ότι εξάλλου είναι προφανές ότι οι άλλες πλευρές της οικονομίας, που εκπροσωπούν το 53 % του εργατικού δυναμικού, περιλαμβάνουν ορισμένους τομείς, στον τομέα των υπηρεσιών και των κατασκευών, που χαρακτηρίζονται έντονα από αυτή την κατηγορία θέσεων απασχόλησης. Ο περιορισμός σε ορισμένους τομείς καθιστά κατά συνέπεια εξαιρετικά επιλεκτικό το μέτρο και έχει ως αποτέλεσμα να χορηγήσει το συμπληρωματικό πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις που είναι περισσότερο εκτεθειμένες στο διεθνή ανταγωνισμό⁽¹⁾, έστω και αν οι όροι «τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό» δεν αναφέρονται πλέον ρητά. Εξάλλου, αυτό επιβεβαιώνεται από το περιεχόμενο της επιστολής που υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 9 Αυγούστου 1995 εκ μέρους των βελγικών αρχών στην οποία δηλώνουν: «Όσον αφορά το "face lifting" του άρθρου 1 του βασιλικού διατάγματος, ήτοι πιο συγκεκριμένα την κατάργηση του τμήματος της φράσης "ασκεί την κύρια δραστηριότητά του σε έναν από τους τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό", αυτό δεν δημιουργεί προβλήματα στην Rijksdienst voor sociale verzekering (RSZ) ως προς την περιγραφή των εργοδοτών, τους οποίους αφορά επαρκή η μνεία του κώδικα της γενικής ονοματολογίας των οικονομικών δραστηριοτήτων στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (NACE)».

Συνεπώς το σύστημα δεν προωθεί τους χειρόνακτες εργαζομένους ως τοιούτους και δεν αποτελεί μέτρο που δύναται να ευνοήσει την απασχόληση, αλλά στοχεύει στην ελάφρυνση των βαρών που φέρουν οι επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως της συμβολής τους στην προώθηση της απασχόλησης. Πράγματι, οι ενισχύσεις συνεχίζουν να χορηγούνται ανά χειρόνακτα εργαζόμενο που απασχολείται στην επιχείρηση, ακόμη και αν οι θέσεις εργασίας μειώθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους.

Εξάλλου, όσον αφορά το στόχο των βελγικών αρχών «να προωθήσουν τη σύσταση θέσεων εργασίας στη βιομηχανία ώστε να αποφευχθεί να στηριχθεί ο βέλγικος οικονομικός ιστός στο μέλλον εξαιρετικά μονομερώς στον τριτογενή τομέα», ο στόχος αυτός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω ασυμβίβαστων μέτρων προς τη συνθήκη ΕΚ. Επιπλέον, το χρησιμοποιηθέν μέτρο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αντιστοιχεί στον προβλεφθέντα στόχο εφόσον πρόκειται, όπως αναφέρεται παραπάνω, για ενίσχυση υπέρ της λειτουργίας των επιχειρήσεων και όχι για τη σύσταση θέσεων εργασίας.

Τέλος, οι βελγικές αρχές επικαλούνται επίσης το γεγονός ότι, ακόμη και σε συνδυασμό με την προσαυξημένη μείωση που προβλέπεται από το σχέδιο Maribel bis/ter, τα βάρη της βελγικής εργοδοσίας για εισφορές κοινωνικής ασφάλισης εξακολουθούν να παραμένουν σαφώς υψηλότερα από τα αντίστοιχα των Κάτω Χωρών και ότι κατά συνέπεια η εν λόγω μείωση δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.

Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, η Επιτροπή ανέκαθεν υπερασπίστηκε τη θέση, που εξάλλου

επιβεβαιώθηκε ρητά από το Δικαστήριο⁽²⁾, σύμφωνα με την οποία, εάν οι γενικές συνθήκες κάτω από τις οποίες οι επιχειρήσεις ασκούν τις δραστηριότητές τους δύνανται να ποικίλλουν από μια χώρα της Κοινότητας σε άλλη, πάντως ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να απομονώσει ένα τέτοιο ειδικό στοιχείο των γενικών αυτών συνθηκών, στη συγκεκριμένη περίπτωση τα βάρη των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, και να αντισταθμίσει μέσω μειώσεων των συμπληρωματικών δαπανών που απορρέουν για τις επιχειρήσεις αυτές σε συνάρτηση με τους ανταγωνιστές τους άλλων κρατών μελών, υπολογίζοντας ότι γι' αυτό το άλλο στοιχείο, η κατάσταση μπορεί να αντιστραφεί υπέρ των ιδίων αυτών επιχειρήσεων.

VI

Στις παρατηρήσεις που απηύθυναν στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας, οι βελγικές αρχές αναφέρουν τη δυνατότητα εκπόνησης ενός νέου καθεστώτος το οποίο, ακολουθώντας τους ίδιους στόχους, θα διέφερε από το ισχύον καθεστώς. Στην περίπτωση που οι βελγικές αρχές θα αποφάσιζαν να υλοποιήσουν τη δυνατότητα αυτή, το εν λόγω σχέδιο θα έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, ώστε αυτή η τελευταία να μπορεί να λάβει θέση σχετικά με το συμβιβασίμο του καθεστώτος προς την κοινή αγορά.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η μεγαλύτερη μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που αφορά χειρόνακτες εργαζόμενους στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis/ter υπέρ των εργοδοτών που ασκούν κατά κύριο λόγο τις δραστηριότητές τους σε έναν από τους τομείς που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στο διεθνή ανταγωνισμό, αποτελεί παράνομη κρατική ενίσχυση, δεδομένου ότι δεν αποτέλεσε αντικείμενο προηγούμενης κοινοποίησης στην Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Εξάλλου, είναι ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και δεν μπορεί να τύχει καμίας από τις παρεκκλίσεις από την απαγόρευση αυτή όπως προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του εν λόγω άρθρου 92.

Άρθρο 2

Το Βέλγιο οφείλει να λάβει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να θέσει τέλος το συντομότερο δυνατό στη χορήγηση προσαυξημένων μειώσεων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, όπως προβλέπονται στο άρθρο 1 και οφείλει να ανακτήσει εκ μέρους των αποδεκτριών επιχειρήσεων τις παρανόμως χορηγηθείσες ενισχύσεις. Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και διατάξεις του βελγικού δικαίου, εντόκως μέχρι της ημερομηνίας πραγματικής επιστροφής συμπεριλαμβανομένης, από της ημερομηνίας

⁽¹⁾ Βλέπε σχετικά ανακοίνωση της Επιτροπής για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων και τη μείωση του κόστους εργασίας, σημεία 21 και 22 [SG (96) D/8024].

⁽²⁾ Αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 1969 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 6 και 11-69. Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας και της 2ας Ιουλίου 1974 στην υπόθεση 173/73, Ιταλία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή, σ. 720.

νίας χορήγησης των ενισχύσεων, με επιτόκιο που ισούται με το επιτόκιο αναφοράς κατά την ημερομηνία αυτή που θα χρησιμοποιηθεί ως βάση υπολογισμού του καθαρού ισοδύναμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων στο Βέλγιο.

Άρθρο 3

Το Βέλγιο πληροφορεί την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από της ημερομηνίας της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα τα οποία θα λάβει προς συμμόρφωσή του.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη βελγική κυβέρνηση.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1866/86 του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 για τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στα ύδατα της Βαλτικής θάλασσας, των Lille και Store Baelt και του Øresund

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 162 της 18ης Ιουνίου 1986)

Σελίδα 1, άρθρο 1, πρώτη παράγραφος:

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 1 διαβάζεται ως εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός αφορά την αλίευση και την εκφόρτωση των αλιευτικών πόρων που αναπτύσσονται στα ύδατα της Βαλτικής θάλασσας, των Lille και Store Baelt και του Øresund που οριοθετούνται στα δυτικά με μια γραμμή που συνδέει το ακρωτήριο Hasenøre με το σημείο Gniden, το Korshage με το Spodsbjerg και το ακρωτήριο Gilbjerg με το Kullen.

Δεν εφαρμόζεται στα ύδατα που βρίσκονται πέραν των γραμμών δάσεως.»

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2250/95 του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995 για πέμπτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1866/86 για τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στα ύδατα της Βαλτικής θάλασσας, των νήσων Belts και του Øresund

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 230 της 27ης Σεπτεμβρίου 1995)

Σελίδα 9, παράρτημα V, διάγραμμα 2, εικόνα 2, δεξιό περιθώριο:

αντί: «4mm διπλό πολυαιθυλένιο»,

διάβαζε: «Ø 4mm διπλό πολυαιθυλένιο»

Σελίδα 10, παράρτημα V, διάγραμμα 2, εικόνα 3, δεξιό περιθώριο:

αντί: «4mm διπλό πολυαιθυλένιο»,

διάβαζε: «Ø 4mm διπλό πολυαιθυλένιο»

αντί: «Σάκκος»,

διάβαζε: «Σάκκος 120 mm».
